

UREDBE O BANOVINI HRVATSKOJ

Sadržaj

1. Ispravak Naredbe o obrazovanju i poslovanju radnih sudova
2. Naredba o taksiranju bianco mjenica
3. Naredba o izmeni Naredbe od 29 srpnja 1940 g. broj 22005-XI-1940 za registriranje bianco mjenica izdatih na obrascima državnog izdanja
4. Naredba Banske Vlasti banovine Hrvatske, Odjela za pravosuđe od 19. kolovoza 1940. broj 28914-III-1940. I. 58/1939. kojom se osniva Mjesni sud za upravnu općinu Bedekovčina sa sjedištem u Bedekovčini
5. Uredba o nespojivosti javnih bilježnika sa zvanjem odvjetnika i o stavljanju javnih bilježnika na raspoloženje
6. Tumačenje Naredbe o obrazovanju i poslovanju radnih sudova
7. Ukaz o pomilovanju
8. Uredba o prinadležnostima i ličnoj porodičnoj penziji Bana banovine Hrvatske
9. Naredba o otuđivanju trgovačkih, industrijskih i zanatskih poduzeća i njihove imovine
10. Uredba o ovlašćenju Bana za uređenje pitanja osnivanja, poslovanja, otuđenja i likvidacije privrednih poduzeća
11. Naredba sa zakonskom snagom o otuđivanju i poslovanju privrednih poduzeća
12. Naplata takse na području Banovine Hrvatske
13. Uredba o ovlašćenju Bana za uređenje pitanja o utvrđivanju minimalnih nadnica, sklapanju i zaštiti kolektivnih ugovora, o donošenju propisa o radnim sudovima i osnivanju Vrhovnog suda rada
14. Naredba o ukidanju nekih postojećih javnobilježničkih mjesta i o osnivanju novih
15. Naredba o izmeni Naredbe od 29 srpnja 1940 broj 22005-XI-1940 za registriranje bianco mjenica izdanih na obrascima državnog izdanja
16. Uredba o provedbi proračuna banovine Hrvatske i o banovinskim prihodima za 1941. godinu
17. Uredba o otpočinjanju rada sreskoga suda u Ninu

18. Autentično tumačenje člana 16. stav 1. Uredbe o izbornom redu i ustrojstvu sabora banovine Hrvatske
19. Nepokretnosti koje potpadaju porezu na gradska zemljišta ne potpadaju dopunskoj prijenosnoj taksi
20. Naredba o privremenom uređenju odnosa seljačkih kreditnih i drugih privrednih zadruga, te njihovih saveza, koje se nalaze pod zaštitom u smislu Uredbe o zaštiti zemljoradničkih kreditnih zadruga i njihovih saveza, prema njihovim vjerovnicima
21. Uredba o prenosu na banovinu Hrvatsku odgovarajućeg dela državnih fondova koji se odnose na poslove prenete u nadležnost banovine Hrvatske, kao i budućih prihoda tih fondova
22. Uredba o izmjeni Uredbe o hranarini i poputnini izvršnih organa od 26. travnja 1938. br. 41.610 (Službene novine od 26. travnja 1938. br. 95-XXXII.)
23. Naredba o ukidanju nekih postojećih javnobilježničkih mjesta
24. Naredba o izmjeni §-a 248. Zakona o izvršenju i obezbeđenju, kojom protežem na područje banovine Hrvatske Uredbu Ministarskog vijeća od 5. listopada 1940. M. s. br. 1304 (Službene novine od 11. listopada 1940. broj 234-LXXXI)

УДБ. Бр.

623

Свр. 35

I ~~623~~

BIBLIOTEKA ČASOPISA
„P R A V O S U D E“

Zakonodavstvo sv. 8

UREDBE
o
BANOVINI HRVATSKOJ

IV sv.

Vanredni dodatak „Pravosuda“

br. 1—2 za 1941 god.

BEOGRAD 1941

Štamparija „Napredak“ Pančevo

lub. 628

Banska Vlast banovine Hrvatske
Odjel za socijalnu politiku
Glavna inspekcija rada

Broj 46748-IX-5-1940.

ISPRAVAK

**Naredbe o obrazovanju i poslovanju
radnih sudova*)**

U Naredbi o obrazovanju i poslovanju radnih sudova broj 42830-IX-5-1940 od 13. lipnja 1940 objavljenoj u «Narodnim novinama» broj 135 od 17. lipnja 1940. potkrale su se slijedeće pogreške, koje se ovim ispravljaju:

1. U članu 4, redak 5 odozgo mjesto „Posloprimačke“ mora stajati „Poslodavačke“;
2. U članu 4, redak 27 odozgo mora iza riječi „rijekama“ stajati zarez;
3. U članu 4, redak 40 odozgo mjesto „kao“ mora stajati „kako“;
4. U članu 15, redak posljednji mjesto „taj“ mora stajati „tajan“;
5. U članu 17, mjesto teksta u retku 7 mora doći slijedeći tekst: „šenim ili nejasnim delovima prve odluke“.

Odjelni predstojnik u z.:

A. Šmit, v. r.

*) Objavljen u „Narodnim novinama“ od 20 srpnja 1940 g. br. 163.

BIBLIOTEKA CASOPISA

P R A V O S L U D E

Ekonomičarstvo sv. 8

UREDBE

BANOVINI HRVATSKOJ

Uredni dodatni „Pravosuda“

1941 god.

BEograd 1941

Stamparija „Napredak“ Banovo

Na osnovu člana 128 Uredbe o izvršenju proračuna banovine Hrvatske za god. 1940.-41. i o banovinskim приходима, a u vezi sa članom 11 Naredbe o unutrašnjem uređenju Banske Vlasti banovine Hrvatske propisujem ovu

NAREDBU*)

o taksiranju bianco mjenica

Čl. 1 — Sve bianco mjenice (ispunjene ili neispunjene) koje su izdate na mjeničnim obrascima državnog izdanja, imaju se najkasnije do uključivo 20. kolovoza 1940. podnijeti nadležnoj Poreskoj upravi, koja ih ima zvesti u poseban popis s rednim brojem, datumom izdanja, imenom prihvatnika kao i iznosom mjenice, te same mjenice ovjerovati svojim pečatom uz naznaku broja popisa u koji je ta mjenica zavedena.

Čl. 2 — Sve bianco mjenice državnog izdanja, koje budu ovjerene po članu 1. smatrati će se, da su valjano taksirane, u koliko su valjano taksirane državnom taksom prema postojećim propisima Zakona o taksama.

Čl. 3 — Sve bianco mjenice državnog izdanja izdate poslije 31. III. 1940., a koje

*) Objavljena u „Narodnim novinama“ od 7 kolovoza 1940 g. br. 178.

ne budu imale na sebi ovjeru po članu 1 ove Naredbe, smatrat će se da nisu propisno taksirane.

Čl. 4 — Ove bianco mjenice na obrascima državnog izdanja mogu se staviti u promet do 1. svibnja 1941. godine. Nakon ovoga roka gube svaku važnost i neće se više moći staviti u promet na teritoriji banovine Hrvatske.

Čl. 5 — Ova Naredba dobiva obaveznu snagu danom objave u „Narodnim novinama“.

Broj 22.005-XI.-1940

Ban:

29. srpnja 1940. Dr. Ivan Šubašić, v. r.
Zagreb.

Na temelju čl. 128 Uredbe o izvršenju proračuna banovine Hrvatske za 1940-41 godinu i o banovinskim приходима, a u vezi s čl. 11 Naredbe o unutrašnjem uređenju Banske Vlasti banovine Hrvatske propisujem ovu

NAREDBU

o izmeni Naredbe od 29 srpnja 1940 g. broj 22005-XI-1940 za registriranje bianco mjenica izdatih na obrascima državnog izdanja*)

Član 1 — U čl. 1 zamjenjuju se riječi

*) Objavljena u „Narodnim novinama“ od 17 kolovoza 1940 g. br. 186.

„do uključivo 20 kolovoza 1940“ sa riječima: „do uključivo 20 rujna 1940“.

Član 2 — Ova Naredba stupa na snagu s danom objave u Narodnim Novinama.

Broj 34.997-XI-1940.

Ban:

Zagreb.

Dr. Ivan Šubašić, v. r.

16 kolovoza 1940

Banska Vlast banovine Hrvatske

Odjel za pravosuđe

Broj 28.914-III-1940.

NAREDBA

Banske Vlasti banovine Hrvatske, Odjela za pravosuđe od 19. kolovoza 1940. broj 28914-III-1940. I. 58/1939. kojom se osniva Mjesni sud za upravnu općinu Bedekovčina sa sjedištem u Bedekovčini.*)

§ 1. — Na osnovu propisa § 1. Zakona od 3. listopada 1876 o Mjesnim sudovima i o postupku pred njima za novo ustrojenu upravnu općinu Bedekovčina, za koju je mjesno sudstvo do sada obavljao Mesni sud upravne općine Mače, osniva se novi Mjesni sud sa sjedištem u Bedekovčini.

Prema tome će od sada Mjesni sud u Maču vršiti mjesno sudstvo samo za preostali svoj opseg.

*) Objavljena u „Narodnim novinama“ od 24 kolovoza 1940 g. br. 192.

§ 2. — Novi Mjesni sud vršiti će nadležnost označenu u članu 3. Zakona od 6. veljače 1929. o proširenju nadležnosti Mjesnih sudova odnosno u § 45 U. z. za grpp., kojima je preinačen propis § 21. Zakona od 3. listopada 1876. o Mjesnim sudovima i postupku pred njima do 300 (tri stotine) dinara.

§ 3. — Broj prisjednika za taj novi Mjesni sud ustanovljuje se sa 8.

§ 4. — Novi Mjesni sud početi će uređovati dana 1. studenoga 1940.

Za rasprave zametnute na tužbe, predane prije 1. studenoga 1940. izrečenih osuda ostaje nadležnost Mjesnog suda u Maču netaknutom.

U Zagrebu, 19 kolovoza 1940.

Za Bana

Odjelni predstojnik:
Žilić, v. r.

UREDBA

o nespojivosti zvanja javnih bilježnika sa zvanjem odvjetnika i o stavljanju javnih bilježnika na raspoloženje.*)

Član 1. — Javnim bilježnicima, koji su sada i odvjetnici prestaje zvanje javnih bi-

*) Objavljena u „Narodnim novinama“ od 2 listopada 1940 g. br. 224.

lježnika nakon 30 dana poslije stupanja ove Uredbe na snagu.

Član 2. — Svi ostali javni bilježnici stavljaju se danom stupanja na snagu ove Uredbe na raspoloženje. Oni imaju i dalje vršiti svoje zvanje, dok se ne izvrši novo popunjavanje javnobilježničkih mjesta. Ako javni bilježnik na raspoloženju ne bude ponovo postavljen, prestaje njegova služba, časom nastupa dužnosti novoga javnoga bilježnika postavljenoga na njegovo mjesto.

Javne bilježnike stavljene na raspoloženje može Ban banovine Hrvatske premjestiti u drugo mjesto. Ako premješteni javni bilježnik u roku od tri mjeseca nakon uručenja rješenja o premještaju ne podnese predsjedniku apelacionog suda svoga sjedišta molbu prema §-u 25 stav. 3 zakona o javnim bilježnicima, da mu se odredi dan, kada će prestati njegova služba u dosadašnjem mjestu i kojega će otpočeti u drugom mjestu, smatra se, da je predao ostavku na zvanju javnoga bilježnika. Iz opravdanih razloga može Banska Vlast Odjel za pravosude ovaj rok produžiti najviše na tri mjeseca. Rješenje o prestanku zvanja javnog bilježnika donijet će u ovom slučaju apelacioni sud.

Protiv toga rješenja apelacionog suda

dopuštena je žalba na Stož sedmorice u roku od 15 dana.

Član 3. — Ovlašćuje se Ban banovine Hrvatske, da u roku od tri godine od stupanja na snagu ove Uredbe može svojim naredbama osnivati nova mjesta javnih bilježnika, ukidati postojeća ispražnjena javnobilježnička mjesta i određivati njihove uže okoliše izuzetno od propisa §§-a 10 i 221. zakona o javnim bilježnicima.

Član 4. — Ova Uredba stupa na snagu danom objave u Narodnim Novinama.

Broj: 32.307-III-1940.

20. rujna 1940

PAVLE v. r.

Zagreb

R. STANKOVIĆ v. r.

Dr. PEROVIĆ v. r.

Ban banovine Hrvatske

Dr. Ivan Šubašić v. r.

Na temelju člana 35. Uredbe o rješavanju radnih sporova dajem slijedeće

TUMAČENJE NAREDBE

o obrazovanju i poslovanju radnih sudova*)

U članu 18. Naredbe o obrazovanju i poslovanju radnih sudova pod pojmom „kancelarijski materijal“ ima se razumjeti

*) Objavljeno u „Narodnim Novinama“ od 11 listopada 1940 g. br. 232.

uredski namještaj, pišaće mašine, telefon, pišaći pribor, ogrjev i osvjetljenje te uopće sav materijal, koji je potreban za redovito poslovanje ureda.

Broj 68.677-IX-5-1940.

4. listopada 1940.

Zagreb.

Ban:

Dr. Ivan Šubašić, v. r.

U IME
NJEGOVOG VELIČANSTVA
PETRA II.

po milosti Božjoj i volji narodnoj
KRALJA JUGOSLAVIJE
KRALJEVSKI NAMJESNICI

na prijedlog Bana banovine Hrvatske,

a na osnovu člana 2. Uredbe o banovini Hrvatskoj, našli su se pobudeni da putem Milosti dadu pomilovanje u slijedećem:*)

A.

Licima, koja su osuđena pravomoćnim presudama građanskih sudova do dana ovoga ukaza na kazne lišenja slobode zatvora ili strogog zatvora, koje ne traju više od dvanaest mjeseci, odnosno u neizvr-

*) Objavljeno u „Narodnim Novinama“ 14 listopada 1940 g. br. 234.

šenom ostatku, izuzev za uvrijede i klevete, koje se kazne samo na privatnu tužbu, ublažuju ove kazne novčanom kaznom računajući za svaki dan lišenja slobode po dvadeset i pet dinara, pod uvjetom, da pomilovano lice u roku od dvije godine od dana ovoga ukaza ne učini ni jedno zločinstvo u opće, a prestup ili prekršaj iz koristoljublja.

Ove ublažene kazne osuđena lica dužna su uplatiti u roku od tri mjeseca od dana ovoga ukaza, u protivnom ima se izvršiti presuda onako, kako je i izrečena.

Već izrečene novčane kazne ne ublažuju se, a izrečene uslovne osude izuzimaju se.

B.

Licima, koja su osuđena pravomoćnim presudama građanskih sudova do dana ovoga ukaza na kazne lišenja slobode zatočenja ili robije, koje ne traju više od dvanaest mjeseci, odnosno u neizvršenom ostatku, smanjuju ove kazne lišenja slobode za jednu četvrtinu od suda odmjerene kazne, ako su ovako osuđena lica izdržala do dana ukaza jednu četvrtinu od suda odmjerene kazne.

C.

Djelimično opraštaju i smanjuju kaznu lišenja slobode licima osuđenim pravomoćnim presudama građanskih sudova, ako ka-

zna iznosi preko dvanaest mjeseci, a osuđeni su izdržali već jednu osminu od suda odmjerene kazne do dana ovoga ukaza i to:

1. osuđenicima, koji su osuđeni preko dvanaest mjeseci do četiri godine zaključno, smanjuju kaznu za jednu godinu ako prije nijesu bili osuđivani za djelo zločinstva. Ako su prije bili osuđivani za djelo zločinstva, smanjuju kaznu za šest mjeseci;

2. osuđenicima, koji su osuđeni preko četiri do šest godina zaključno, smanjuju kaznu za dvadeset mjeseci, ako prije nijesu bili osuđivani za djelo zločinstva. Ako su prije bili osuđivani za djelo zločinstva, smanjuju kaznu za deset mjeseci.

Ako su se ovakvi osuđenici koristili ukazima br. 120.800/35, br. 1350/37 ili br. 122.880/38, a prije nijesu bili osuđivani za djelo zločinstva, smanjuju kaznu za jednu godinu.

Ako su se ovakvi osuđenici koristili ukazima br. 120.800/35, br. 1350/37 ili br. 122.880/38, a prije su bili osuđivani za djelo zločinstva, smanjuju kaznu za šest mjeseci:

1. osuđenicima, koji su osuđeni preko deset do petnaest godina zaključno, smanjuju kaznu za dvije godine, ako prije nijesu bili osuđivani za djelo zločinstva. Ako su prije bili osuđivani za djelo zločinstva, smanjuju kaznu za jednu godinu.

Ako su se ovakvi osuđenici koristili ukazima br. 120.800/35, br. 1350/37 ili br. 122.880/38, a prije nijesu bili osuđivani za djelo zločinstva, smanjuju kaznu za četrnaest mjeseci. Ako su prije bili osuđivani za djelo zločinstva, smanjuju kaznu za osam mjeseci;

4. osuđenicima, koji su osuđeni preko petnaest do dvadeset godina zaključno, smanjuju kaznu za tri godine, ako prije nijesu bili osuđivani za djelo zločinstva. Ako su prije bili osuđivani za djelo zločinstva, smanjuju kaznu za osamnaest mjeseci.

Ako su se ovakvi osuđenici koristili ukazima br. 120.800/35, br. 1350/37 ili br. 122.880/38, a prije nijesu bili osuđivani za djelo zločinstva, smanjuju kaznu za osamnaest mjeseci. Ako su prije bili osuđivani za djelo zločinstva, smanjuju kaznu za deset mjeseci; i

5. osuđenicima, kojima je pravomoćnom presudom izrečena smrtna kazna ili kazna vječne robije pa im je ista kazna kasnijim ukazima zamjenjena u vremensku kaznu, od ove vremenske kazne smanjuju osamnaest mjeseci, ako prije nijesu bili osuđivani za djelo zločinstva ni osuđeni kao povratnici.

D.

Od ublaženja kazni pod A. i pomilovanja pod B. i C. izuzimaju se lica:

1. koja su osudena pored glavne kazne i na sporednu kaznu: gubitak državne ili druge javne službe;

2. koja su osudena za primanje mita, kao državni, samoupravni ili drugi javni organi;

3. koja su pobjegla u inostranstvo ili kriju svoje boravište, kako u unutrašnjosti zemlje tako i u inostranstvu, pa se ni do dana ovoga ukaza nijesu prijavili vlastima niti se u zemlju vratila, da se nad njima izvrši kazna;

4. koja su osudena zbog špijunaže u korist neke strane države;

5. koja su osudena po zakonu o zaštiti javne bezbednosti i poretka u državi;

6. koja su osudena zbog krivica iz §§-a 307., 308., 309., 310., u vezi s §-om 307 krivičnog zakonika;

7. koja su osudena kao vojna lica ili građanska lica u službi vojske i mornarice;

8. koja su osudena po naredbi Bana o suzbijanju skupoće i nesavjesne spekulacije;

9. koja su osudena po uredbi o mjerama u svrhu snabdjevanja stanovništva i vojske hljebom;

10. koja su osudena po uredbi o maksimiranju cijena i prinudnom otkupu pšenice i kukuruza;

11. koja su osudena po naredbi Bana, kojom se protežu odredbe uredbe o prometu pšenice i državnoj intervenciji na tržištu pšenice u privrednoj 1940./41. godini na području banovine Hrvatske;

12. koja su osudena po naredbi Bana, kojom se protežu na područje banovine Hrvatske odredbe uredbe o uljaricama i jestivom ulju;

13. koja su osudena po naredbi Bana o nadzoru cijena;

14. koja su osudena za djela iz §§-a 214., 215., 216., 218., 314., 316., 319., 326., 327., 328., 334. do 337., 344., 354., 355., 356., 359. i 397/II. krivičnog zakonika.

E.

Kod djelomičnoga opraštanja i snižavanja kazne lišenja slobode licima pod C. ovoga ukaza, kojima je kazna prijašnjim ukazima bila već snižena, računat će se sniženje kazne prema veličini kazne u presudi naznačenoj, a kazna im se ima smanjiti u smislu ovoga ukaza od onoga ostatka kazne, koju još imaju izdržati.

F.

Za lica pravomoćno osudena na kaznu lišenja slobode i koja tu kaznu izdržavaju

na temelju dviju ili više presuda, za više krivičnih djela, uzet će se kao da su osuđena jednom presudom na ukupnu kaznu za sva krivična djela i od ovako sabrane kazne ima im se računati sniženje kazne odnosno ublaženje kazne, kako je u ovom ukazu naznačeno.

G.

Licima, koja su osuđena na jednu kaznu lišenja slobode zbog više krivičnih djela u sticanju po §-u 62 krivičnoga zakonika, pa im je sada za neka djela podijeljeno pomilovanje odnosno ublaženje kazne, a za neka nije, primjenit će se označeno pomilovanje odnosno ublaženje na taj način, što će se odbiti od ostatka gornje kazne izrečene presudom, na temelju koje imaju izdržati kaznu lišenja slobode onoliko, koliko im je ovim pomilovanjem za pojedina djela oproštena odnosno ublažena kazna.

H.

Kod ublaženja kazne pod A. i pomilovanja pod B. i C. ostaju u svima slučajevima netaknuta prava države i privatnih lica na naknadu štete kao i na plaćanje ostalih već dosuđenih taksa-troškova krivičnoga postupka.

I.

Ban banovine Hrvatske rješavat će sva

sporna pitanja, ako nastane sumnja, kako se ima primijeniti ovaj ukaz.

Ban banovine Hrvatske neka izvrši ovaj ukaz.

4. X. 1940.

Beograd,

PAVLE, v. r.

R. STANKOVIĆ, v. r.

Dr. PEROVIĆ, v. r.

Broj 34 757-III-1940.

30. rujna 1940.

Zagreb.

Ban banovine Hrvatske:

Dr. Ivan Šubašić, v. r.

U IME
NJEGOVOG VELIČANSTVA

PETRA II

po milosti Božjoj i volji narodnoj

KRALJA JUGOSLAVIJE

KRALJEVSKI NAMJESNICI

na prijedlog Bana banovine Hrvatske, a na osnovu čl. 15 st. 4 Uredbe o banovini Hrvatskoj, propisuju ovu

UREDBU

o **prinadležnostima i ličnoj porodičnoj penziji Bana banovine Hrvatske***)

Član 1. — Ban je van činovničkih polo-

*) Objavljena u „Narodnim novinama“ od 17 listopada 1940 g. br. 237.

žajnih grupa i za njega važe samo oni propisi o činovnicima, za koje je to naročito u ovoj uredbi rečeno.

Član 2. — Mjesečna plaća Bana iznosi 10.000.— dinara, a lični dodatak 4.000.— dinara.

Banu pripada dodatak na službu, čiji iznos se utvrđuje svake godine proračunom banovine Hrvatske.

Član 3. — Ban stiče pravo na ličnu penziju, ako je u tome zvanju aktivno služio dvije godine.

Član 4. — Osnov za određivanje količine lične penzije Bana je njegova plaća. Od ovog osnova pripada Banu po 5% za svaku potpunu polovinu godine koja mu se računa za određivanje penzije.

Lična penzija Bana ne može biti veća od 95% penzionog osnova.

Lični dodatak pripada penzioniranom Banu u cjelini.

Član 5. — Ban, koji je stavljen na raspoloženje, ako je najmanje godinu dana služio kao Ban, prima plaću i lični dodatak u cjelom iznosu. Takovo stanje raspoloženja može trajati najdulje godinu dana.

Vrijeme provedeno na raspoloženju računa se Banu i za sticanje prava na ličnu penziju i za određivanje njene količine, i to najviše jedna godina.

Ban, bio oženjen ili neoženjen, dužan je ulagati u Mirovinsku zakladu mjesečno 5% od svoje plaće, dok je u aktivnoj službi, na raspoloženju ili u penziji.

Pravo na porodičnu penziju iz Mirovinske zaklade stiče Ban, ako je ulagao najmanje jednu godinu i umro kao ulagač.

Član 7. — Porodična penzija Bana određuje se procentualno od prinadležnosti, na koje je on u času smrti ulagao u Mirovinsku zakladu, i to po ovim procentima:

poslije navršene jedne godine ulaganja 40%, a za svaku daljnu godinu ulaganja još po 5% do najvećeg iznosa od 70%.

Lični dodatak pripada porodici u istom iznosu koji je pripadao i Banu u času smrti.

Član 8. — Propisi §§ 140, 141, 142, 147, 149, 151, 152, 153 i 154 Zakona o činovnicima od 31 marta 1931 godine shodno će se primjenjivati i na Bana.

Član 9. — Ova Uredba stupa na snagu danom objave u Narodnim Novinama s tim da se prinadležnosti predviđene u njenom čl. 2 imaju staviti u tečaj početkom ove proračunske godine.

4 listopada 1940.

Beograd.

PAVLE v. r.

R. STANKOVIĆ v. r.

DR. PEROVIĆ v. r.

Ban banovine Hrvatske:

Dr. Ivan Šubašić v. r.

Na temelju §-a 66. i 67. Zakona o unutrašnjoj upravi, a u vezi sa članom 2. stav 1. Uredbe o banovini Hrvatskoj, propisujem

NAREDBU

o otuđivanju trgovačkih, industrijskih i zanatskih poduzeća i njihove imovine.*)

Član 1. — Sva trgovačka poduzeća čija vrijednost prelazi iznos od Din. 100.000.— kao i industrijska i zanatska poduzeća čija vrijednost prelazi Din 500.000.—, ne mogu se otuđivati bilo u cijelosti bilo djelomično bez predhodne dozvole Banske Vlasti.

Član 2. — Poduzeća navedena u članu 1. koja žele otuđiti svoju imovinu, dužna su zatražiti od Banske Vlasti obrazloženom molbom dozvolu za otuđenje.

Molba mora sadržavati sledeće podatke:

1. ime, vrstu i sjedište poduzeća;
2. ime, narodnost, vjeroispovjest, zanimanje, prebivalište vlasnika odnosno suvlasnika radnje, kao i roditelja dotičnoga koji žele otuđiti poduzeće u cijelosti ili djelomično;
3. isti podaci za kupca kao pod 2;
4. vrijednost imovine koja se želi otuđiti; i
5. razloge otuđivanja.

*) Objavljena u „Narodnim novinama“ od 29 listopada 1940 g. br. 247.

Član 3. — Banska Vlast provesti će na temelju ove molbe ispitni postupak, u kojem će provjeriti navode molbe. U tu svrhu dužan je molitelj pružiti Banskoj Vlasti i dalja potrebna obavještenja, a naročito uvid u svoje poslovne knjige odnosno dotičnog poduzeća.

Član 4. — Nakon provedenog postupka izdati će Banska Vlast odluku kojom dozvoljava ili odbija zamoljeno otuđenje.

Član 5. — Ova Naredba stupa na snagu danom objave u Narodnim Novinama.

Broj 61.801-VII.

28. listopada 1940.

Ban:

Zagreb.

Dr. Ivan Šubašić v. r.

U IME

NJEGOVOG VELIČANSTVA

PETRA II

po milosti Božjoj i volji narodnoj

KRALJA JUGOSLAVIJE

KRALJEVSKI NAMJESNICI

na prijedlog Bana banovine Hrvatske, a na temelju člana 15. stav 4. Uredbe o banovini Hrvatskoj propisuju ovu

UREDBU

o ovlašćenju Bana za uređenje pitanja osnivanja, poslovanja, otuđenja i likvidacije privrednih poduzeća.*)

*) Objavljena u „Narod. nov.“ od 30 listopada 1940 g. br. 248.

Čl. 1. — Ovlašćuje se Ban da naredbenim putem sa zakonskom snagom regulira sva pitanja, koja se odnose na osnivanje, poslovanje, otuđenje i likvidaciju svih vrsti privrednih poduzeća, u koliko se radi o poslovima iz nadležnosti banovine Hrvatske.

Čl. 2. — Ova Uredba stupa na snagu danom objave u Narodnim Novinama.

29. listopada 1940. god. PAVLE v. r.

Beograd. R. STANKOVIĆ v. r.

DR. PEROVIĆ v. r.

Ban banovine Hrvatske:

Dr. Ivan Šubašić v. r.

Na osnovu čl. 1. Uredbe o ovlašćenju Bana za uređenje pitanja osnivanja, poslovanja, otuđenja i likvidacije privrednih poduzeća od 29. listopada 1940. propisujem

NAREDBU

sa zakonskom snagom o otuđivanju i poslovanju privrednih poduzeća.*)

Čl. 1. — (1) Sva trgovačka poduzeća čija vrijednost prelazi iznos od 100.000 dinara, industrijska i zanatska poduzeća čija vrijednost prelazi 300.000 dinara, kao i sva ostala privredna poduzeća (novčarska, osi-

*) Objavljena u „Narodnim Novinama“ od 31. listopada 1940 g. br. 249.

guravajuća, parobrodarska, prometna itd.) bez obzira na vrijednost ne mogu se otuđivati, u cijelosti ni djelomično, bez prethodne dozvole Banske Vlasti. Odjela za obrt, industriju i trgovinu.

(2) Na zahtjev Banske Vlasti nadležni organi provest će zabranu otuđenja u zemljišnim i drugim javnim knjigama.

Čl. 2. — (1) Sva dionička društva sa sjedištem na području banovine Hrvatske i imaoци dionica takvih društava imaju kod Odjela za obrt, industriju i trgovinu Banske Vlasti u roku od osam dana regulisati svoje dionice. U tu svrhu osniva se kod pomenutog Odjela katastar dionica. Koje će podatke društva podnositi za popunjavanje katastra odredit će Banska Vlast posebnim rješenjem.

(2) S dionicama, koje nisu registrirane imaoци ne mogu do daljega vršiti prava dioničara.

(3) Prijave za registraciju dionica ne podleže plaćanju takse po Zakonu o taksama.

(4) Imaoци dionica dioničkih društava, koja imaju sjedište na području banovine Hrvatske mogu prenositi i otuđivati dionice samo odobrenjem Banske Vlasti.

(5) Ban može odrediti posebnim rješenjem poduzeća čije dionice mogu kotirati na burzama.

(6) Ban može odrediti da sve dionice ili dionice pojedinih poduzeća moraju glasiti na ime. Poduzeće će pretvaranje dionica od donosioca na ime izvršiti redovitim putem u smislu odredaba društvenih pravila i trgovačkog zakona i u roku, koji odredi Banska Vlast.

Čl. 3. — Poduzeća navedena u čl. 1. i 2. koja žele otuđiti svoju imovinu, koja je bitna za održavanje poduzeća dužna su zatražiti od Banske Vlasti obrazloženom molbom dozvolu za otuđenje.

Čl. 4. — Molbe moraju sadržavati slijedeće podatke:

a) ime, sjedište poduzeća i predmet poslovanja;

b) ime, državljanstvo, narodnost, vjeroispovjest (kod promjene vjeroispovijesti navesti vjeroispovjest u kojoj je rođen), zanimanje, prebivalište vlasnika odnosno suvlasnika radnje, kao i ime oca i majke onoga lica, koje želi otuđiti poduzeće u cijelosti ili djelomično; kod imena oca i majke treba označiti vjeroispovijest u kojoj su rođeni, te koje su narodnosti;

c) isti podatci za kupca kao pod b);

d) vrijednost imovine, koja se želi otuđiti;

e) razloge otuđivanja.

Čl. 5. — (1) Banska Vlast provest će na temelju ove molbe ispitni postupak u ko-

jem će provjeriti navode molbe. U tu svrhu dužan je molitelj pružiti Banskoj Vlasti i dalja potrebna obavještenja, a naročito uvid u svoje poslovne knjige odnosno dotičnog poduzeća.

(2) Nakon provedenog postupka izdat će Banska Vlast po slobodnoj ocjeni odluku, kojom dozvoljava ili odbija zamoljeno otuđenje.

(3) Kod davanja dozvole za otuđenje imovine mogu se u dozvoli propisati i naročiti uslovi za kupca u pogledu daljne raspoložbe s imovinom.

Čl. 6. — (1) Poduzeća iz čl. 1. i 2. ove Naredbe ne mogu zaključiti likvidaciju, privremeno obustaviti rad, prestati s obavljanjem radnje, kao ni izvršiti prenos postrojenja odnosno sjedišta poduzeća bez prethodne dozvole Banske Vlasti.

Čl. 7. — Kod poduzeća iz čl. 1. i 2. može Ban prema potrebi na trošak poduzeća postaviti svoga povjerenika.

Čl. 8. — (1) Tko se ogriješi o propise ove Naredbe kaznit će se globom do 500.000 dinara i zatvorom do šest mjeseci, te snažanjem troškova postupka. U težem slučaju može se presudom izreći gubitak prava obavljanja radnje do godine dana ili za uvijek, a može se izreći i zapljena one imovine glede koje je prekršaj počinjen.

Zaplijenjena imovina likvidirat će se u svrhu, koju odredi Banska Vlast.

(2) Novčane kazne u slučaju neutjerivosti zamjenit će se zatvorom, računajući za svakih 100 dinara po jedan dan zatvora, s tim, da kazna zatvora ne može prekoračiti tri mjeseca.

Čl. 9. — Za postupak i presuđenje prekršaja po ovoj Naredbi nadležna je Banska Vlast, Odjel za obrt, industriju i trgovinu, a protiv ove presude ima nezadovoljna stranka samo pravo žalbe u roku od osam dana na Upravni sud u Zagrebu.

Čl. 10. — (1) Novčane kazne idu u korist posebnog računa kod Štedionice banovine Hrvatske pod imenom: „Promicanje narodnog gospodarstva“.

(2) Ovim računom raspolaže Ban preko Odjela za obrt, industriju i trgovinu.

Čl. 11. — Svi pravni poslovi, koji su protivni odredbama ove Naredbe smatraju se ništetnima.

Čl. 12. — Provedba ove Naredbe povjerava se Odjelu za obrt, industriju i trgovinu Banske Vlasti.

Čl. 13. — (1) Ova Naredba stupa na snagu s danom objave u Narodnim Novinama, stim da zabrana otuđenja vrijedi od 29. listopada 1940. god.

(2) Stupanjem na snagu ove Naredbe prestaju vrijediti odredbe Naredbe o otu-

divanju trgovačkih, industrijskih i zanatskih poduzeća i njihove imovine od 28. listopada 1940. god. broj 61.801-VII-1940.

Broj 63.401-VII-1940.

30. listopada 1940.

Zagreb.

Ban:

Dr. Ivan Šubašić v. r.

BANSKA VLAST BANOVINI HRVATSKE

Odjel za financijske poslove Br. 47.276
-XI-1940.

**NAPLATA TAKSA NA PODRUČJU
BANOVINI HRVATSKE*)**

Ministarstvo Finansija, odeljenje poreza svojim dopisom broj 57.303-1940. od 25 rujna 1940. dostavilo je Banskoj Vlasti sljedeće:

Primjećeno je da su se pojavila razna pitanja kao sporna u pogledu pripadnosti izvjesnih taksa državnoj ili banovinskoj kasi i to:

1. Da li je za navedenu pripadnost odlučujući momenat taksene obaveze, nastale do 31. ožujka 1940., ili pak momenat dospelosti plaćanja takse do istog datuma i kako treba razumjeti pojam »dospelosti takse za plaćanje«.

*) Objavljeno u »Narodnim novinama« br. 252 od 15 studenoga 1940 g.

2. Kako treba postupati u slučajevima člana 56. Zakona o taksama, kada jedna stranka od svoje slobodne volje stvori zakonu odgovarajuće stanje, poslije 31. ožujka 1940. i na taj način zagladi svoju taksenu krivicu, učinjenu prije 1. travnja 1940.

3. Da li je u slučaju takseno-krivičnog postupka za momenat pripadnosti državnoj ili banovinskoj kasi odnosnih dosuđenih redovnih i kaznenih taksa po taksenim krivicama, učinjenim prije 1. travnja 1940., odlučujući momenat učinjene krivice ili momenat uručenja presude ili dan nastale pravomoćnosti presude. U ovom posljednjem slučaju, ako bi bila odlučujuća pravomoćnost, da li bi banovinskoj kasi po ovakvim presudama pripadala samo kaznena taksa i taksa za osudu ili redovna taksa.

4. Kako treba postupati u slučaju odustaje od daljnjeg krivičnog progona u smislu člana 56b Zakona o taksama?

5. Kojoj će kasi pripasti one takse, koje se budu odmjerile poslije 31. ožujka 1940. i to :

a) po cenzurnim nalazima Ministarstva financija — Odeljenje poreza, Odeljka za taksenu cenzuru, za slučajeve gde je bila taksa po odnosnom cenzurnom predmetu sa područja banovine Hrvatske razrezana već prije 1. travnja 1940?

b) po nalazima taksenih revizora, kad isti poslije 31. ožujka 1940. otkriju kod suda ili kod koje druge vlasti na području banovine Hrvatske kakav takseni predmet, za koji nije bila plaćena zakonom propisana taksa, a koja je morala biti plaćena prije 1. travnja 1940?

6. Kome pripadaju takse odgođene u smislu člana 15. i 48. Uredbe o besplatnim prenosima imovine od 1. travnja 1937. i kako je sa taksama, za koje je bio dozvoljen početak od države?

Da bi se u tom pogledu postigla potrebna jednoobraznost u primjenjivanju postojećih zakonskih propisa, to Ministarstvo financija, Odeljenje poreza, izdaje slijedeći raspis:

Ad 1. U »Uputstvu za sprovođenje likvidacije poreskih dugova do 31. ožujka 1940. te knjiženja i naplate poreza i prireza, koji ne pripadaju banovini Hrvatskoj« broj 29.100-III od 1. svibnja 1940. Financijski zbornik strana 544-1940. i Narodne Novine br. 104. od 9. svibnja 1940. uzet je pod slovom B. pojam »dospjelosti takse za plaćanje« kao onaj kriterij, koji je mjerodavan za pripadnost taksa bilo državnoj bilo banovinskoj kasi. Uslijed toga momenat nastale taksene obaveze za ovo pitanje nije odlučujući.

S obzirom na taj kriterij u pomenutom

Uputstvu pod B. I. pobrojane su vrste taksa na području banovine Hrvatske kao državne bilo da su dospjele za plaćanje do 31. ožujka 1940. ili kasnije.

Pod B. II. pomenutog Uputstva rečeno je pak, da ne spadaju više u državne prihode (već prirodno u banovinske) sve one vrste taksa, koje nisu pomenute pod B. I. Uputstva, a dospjele su za plaćanje na području banovine Hrvatske dana 1. travnja 1940. ili kasnije.

Iz ovog slijedi, da takse iz odeljka B. II. navedenog Uputstva koje su na području banovine Hrvatske dospjele za plaćanje prije 1. travnja 1940. pripadaju državi.

Što se tiče pojma dospelosti, to treba razlikovati dospelost za plaćanje od dospelosti za prinudnu naplatu, pošto se ova dva momenta vremenski ne poklapaju. Za odgovor na pitanje — kome — ili državi ili banovini Hrvatskoj — pripada neka taksa, mjerodavan je momenat dospelosti za plaćanje, a ne momenat dospelosti za prinudnu naplatu.

Dospelost za plaćanje nastupa pak i to :

a) kod taksa, koje se po zakonskim propisima moraju od poreske uprave pismeno odmjeravati naknadno, tj. poslije nastupa taksene obaveze, onog dana kada je taksenom obvezniku uručen propisni platni na-

log. Na primjer kod nasljedne takse nastupa taksena obaveza po pravilu sa danom smrti ostavitelja. Taj dan nije mjerodavan za pitanje pripadnosti takse, već za ovo pitanje mjerodavan je dan koga je bio propisni platni nalog uručen taksenom obvezniku u smislu člana 53. i 54. Uredbe o besplatnim prenosima imovine od 1. travnja 1937. (Financijski zbornik strana 248-1937.).

Dan uručenja platnog naloga odnosno dan saopćenja odmjere taksenom obvezniku ili uručenja taksenog lista o odmjeri takse važi isto tako i za dopunsku — prenosnu taksu, kod koje se dan nastupa taksene obaveze isto tako ne podudara sa danom dospelosti za plaćanje. Kod ove takse nastupa naime taksena obaveza već sa početkom tromjesečja, koje slijeduje tromjesečju, u kome je jedno lice, podložno plaćanju ove takse, kakvu nekretninu sebi pribavilo (Tar. broj 12. Nakomena 12. odeljak II. točke 4. Zakona o taksama te Takseni i pristojbinski pravilnik člana 42 točka 73., 77. i 114. i raspis Odeljenja poreza broj 5961. od 22. srpnja 1936., Financijski zbornik strana 451-1936).

Kao daljni primjer može da posluži i slučaj iz § 19. stava 3. Zakona o sudskim taksama, prema kome taksu iz Tarifnog broja 16. pod a) toč. 2. Zakona o sudskim

taksama, odmjerava poreska uprava (član 38. Pravilnika o izvršenju Zakona o sudskim taksama: skidanje stečaja zbog toga što postoji samo jedan stečajni vjerovnik ili skidanje na osnovu pristanka vjerovnika).

Isto to važi i za godišnju smjestašnu taksu iz Tarifnog broja 214a Zakona o taksama, a u smislu Taksenog i pristojbinskog pravilnika čl. 173a toč. 3. kao i za taksu na presudu administrativnog suda iz Tar. broj 52. i 52a Zakona o taksama, a u smislu Taksenog i pristojbenog pravilnika čl. 69. i 69a toč. 5a. Osim toga izdaju se platni nalozi i u slučaju taksene cenzure i po propisima taksa u smislu Taksenog i pristojbinskog pravilnika čl. 231. toč. 12. kao i u slučaju dostava po §-u 38. zakona o sudskim taksama i t. d.

b) Kod taksa pak koje se po zakonskim propisima od poreske uprave ne odmjeravaju niti saopćuju taksenom obvezniku platnim nalogom dospelost za plaćanje nastupa već onog dana kad je nestala taksena obaveza, a sa izuzetkom onih taksa, za čiju dospelost na plaćanje je po zakonskim propisima određen kakav drugi dan. Tako na primjer taksa za kupoprodajni ugovor dospjeva na plaćanje već sa danom kog je nastupila i taksena obaveza, t.j. na primjer kod kupoprodajnih ugovora o nekretninama sa danom zaključenja bilo usmenog bi-

lo pismenog ugovora o kupoprodaji (Tar. br. 12. Nap. 6 Zakona o taksama). Medutim kod takse na primjer za oglase u novinama koje svakodnevno izlaze, taksena obaveza nastupa danom oglašavanja u novinama, dočim njihova dospelost za plaćanje nastupa u smislu Tarifnog broja 8. točke 3. Zakona o taksama svakog desetoga dana.

Ad 2. Kad jedna stranka svojom slobodnom voljom svori zakonu odgovarajuće stanje, posle 31. ožujka 1940. i na taj način zagladi svoju taksenu krivicu, učinjenu prije 1. travnja 1940. po nekom taksenom predmetu, u pogledu kog je taksa prešla na banovinu Hrvatsku u smislu Uputstva br. 29.100-III-1940. to takva taksa pripada banovini Hrvatskoj, pošto je u tom slučaju samim zakonom momenat za plaćanje takse bez štetnih posljedica za stranku odložen za kasnije vrijeme, kad je po zakonskim propisima već banovina Hrvatska, imala pravo na tu taksu (vidi član 51 Zakona o taksama).

Tom prilikom ističe se, da je kod onih taksenih predmeta, koji se moraju od taksenog obveznika poreskoj upravi prijaviti radi odmjere takse (na primjer nasljedne i darovne takse, a sa izuzetkom taksenih iznosa do 500 dinara kod pokretnih stvari u

o mogućnost o svaki dan izjave o postupku o 3

smislu člana 52. Uredbe o besplatnim prenosima imovine od 1. travnja 1937.) stvoreno zakonom odgovarajuće stanje već time, da su se dotični takseni predmeti prijavili poreskoj upravi radi plaćanja takse, a koja će dospjeti na plaćanje tek uručenjem platnog naloga.

Ad. 3. U slučaju takseno-krivičnog postupka po taksenim krivicama, učinjenim prije 1. travnja 1940 po nekom taksenom predmetu, u pogledu kog je taksa prešla na banovinu Hrvatsku u smislu Uputstva 29.100-III-1940. mjerodavan je za pripadnost državnoj ili banovinskoj kasi dan uručenja presude taksenom obvezniku i to u pogledu redovne i kaznene takse kao i takse za presudu po Tarifnom broju 229. Zakona o taksama pošto se smatra, da je tek ovog dana stranci bila data mogućnost za plaćanje ovih taksa. Time je bio ujedno stvoren i kriterijum o dospelosti ovih taksa. Ako je, dakle, presuda koja je postala pravosnažna bila uručena dana 1. travnja 1940. ili kasnije, onda dotične takse pripadaju banovini Hrvatskoj, pošto su dospjele na plaćanje poslije 31. ožujka 1940. U protivnom pripadaju državi.

Ad 4. U slučajevima odustaje od daljnjeg krivičnog progona u smislu člana 56b. Zakona o taksama mjerodavan je dan plaćanja odnosno dan izjave o potpunom o-

bezbjedenju dotičnih iznosa na time redovne takse i kazne.

Ad 5. Sve ove takse pripadaju banovini Hrvatskoj, pošto iste dospjevaju na plaćanje 1. travnja 1940. ili kasnije.

Ad. 6. Banovini Hrvatskoj pripadaju i one takse iz Odeljka B II. Uputstva 29.-100-III-1940., za koje je plaćanje odgođeno bilo uslijed propisa iz člana 15. i 48. Uredbe o besplatnim prenosima imovine od 1. travnja 1937., ako se događaj, do kog je plaćanje po zakonu odgođeno, desio 1. travnja 1940. ili kasnije. Međutim, takse iz Odeljka B II. Uputstva 29.100-III-1940., za koje je bio po molbi taksenog obveznika dozvoljen početak, pripadaju državnoj kasi u svakom slučaju t.j. i onda kada je poslednji dan počeka pao na 1. travnja 1940. ili na koji kasniji dan.«

Odjel za financijalne poslove Banske Vlasti banovine Hrvatske saglasio se je sa gornjim dopisom Ministarstva Financija odlukom broj 47.276-XI-1940. od listopada 1940.

Naređuje se Financijalnim Ravnateljstvima i Poreskim upravama da po ovom uputstvu postupaju.

U Zagrebu, 29 listopada 1940.

Odjelni Predstojnik:
Dr. **Franolić**, v. r.

U IME
NJEGOVOG VELIČANSTVA

PETRA II

po milosti Božjoj i volji narodnoj

KRALJA JUGOSLAVIJE
KRALJEVSKI NAMJESNICI

na prijedlog Bana banovine Hrvatske,
a na temelju člana 15. stav 4 Uredbe o ba-
novini Hrvatskoj propisujem ovu

UREDBU*)

o ovlaštenju Bana za uređenje pitanja o
utvrđivanju minimalnih nadnica, sklapanju
i zaštiti kolektivnih ugovora, o donošenju
propisa o radnim sudovima i osnivanju
Vrhovnog suda rada.

Član 1. — Ovlašćuje se Ban da naredbe-
nim putem sa zakonskom snagom uređuje
sva pitanja, koja se odnose na utvrđivanje
minimalnih nadnica, sklapanje i zaštitu ko-
lektivnih ugovora, u koliko se radi o poslo-
vima iz nadležnosti banovine Hrvatske.

Član 2. — Ovlašćuje se Ban, da naredbe-
nim putem sa zakonskom snagom donese
propise o radnim sudovima, i o osnivanju
i poslovanju Vrhovnog suda rada kao dru-
gomolbenog radnog suda.

*) Objavljena u „Služb. nov.“ br. 287 od
16 prosinca 1940 g.

Član 3. — Ova Uredba stupa na snagu
danom objave u „Narodnim Novinama“
Broj 77.184-IX-5-1940.

9 prosinca 1940.

Beograd.

PAVLE, v. r.

R. STANKOVIĆ, v. r.

Dr. PEROVIĆ, v. r.

Ban banovine Hrvatske :
Dr. IVAN ŠUBAŠIĆ, v. r.

Na temelju člana 3. Uredbe o nespoji-
vosti zvanja javnih bilješnika sa zvanjem
odvjetnika i o stavljanju javnih bilježnika
na raspoloženje od 20. rujna 1940. propi-
sujem

NAREDBU*)

o ukidanju nekih postojećih javnobilježnič-
kih mjesta i o osnivanju novih.

Član 1. — Ukida se treće javnobilježnič-
ko mjesto u sjedištu sreskoga suda u Đur-
devcu.

Član 2. — Ukida se drugo javnobilježnič-
ko mjesto u sjedištima sreskih sudova u
Petrinji, Sisku i Županji.

Član 3. — Osniva se drugo javnobilje-
žničko mjesto u sjedištu sreskoga suda u
Prelogu.

*) Objavljena u „Nar. nov.“ br. 291 od
20 prosinca 1940 g.

Član 4. — Ova Naredba stupa na snagu s danom objave u „Narodnim novinama“ Broj 42.349-III-1940.
19. prosinca 1940. Ban :
Zagreb. Dr. IVAN ŠUBAŠIĆ, v. r.

Na osnovu člana 128 Uredbe o izvršenju proračuna banovine Hrvatske za godinu 1940/41 i o banovinskim prihodima, a u vezi sa članom 11. Naredbe u unutrašnjem uređenju Banske Vlasti banovine Hrvatske, propisujem ovu

N A R E D B U*)

o izmeni Naredbe od 29 srpnja 1940 broj 22005-XI-1940 za registriranje bianco mjenica izdanih na obrascima državnog izdanja.

Član 1. — Član 4 mijenja se i glasi:

Ove bianco mjenice smatrat će se propisno taksiranima, ako budu stavljene u promet do 1 svibnja 1941.

One bianco mjenice koje ne budu stavljene u promet do 1 svibnja 1941 moraju se taksirati sa banovinskim taksenim markama, u iznosu koji odgovara svoti na koju mjenica glasi. U protivnom smatrat će se da taksa na mjenice nije plaćena.

*) Objavljena u „Nar. nov.“ br. 295 od 28 prosinca 1940 g.

Član 2. — Ova Naredba stupa na snagu danom objave u „Narodnim novinama“.
Broj: 48.826-XI/3-1940.

3 prosinca 1940. Ban :
Zagreb. Dr. IVAN ŠUBAŠIĆ, v. r.

U IME
NJEGOVOG VELIČANSTVA
P E T R A I I

po milosti Božjoj i volji narodnoj
KRALJA JUGOSLAVIJE
KRALJEVSKI NAMJESNICI

na prijedlog Bana banovine Hrvatske, a po članu 3 i 15 Uredbe o banovini Hrvatskoj propisuju ovu

U R E D B U*)

o provedbi proračuna banovine Hrvatske i o banovinskim prihodima za 1941. godinu.

Odjel za pravosuđe.

Član 38. — Ban se ovlašćuje, da može, u koliko se područja sreskih sudova ne poklapaju s područjima srezova, pojedine općine ili dijelove općina izdvajati iz dosadašnjeg područja sreskog suda i pripajati

*) Objavljena kao poseban prilog „Nar. nov.“ od 1 siječnja 1941 g. br. 1.

području drugog sreskog suda i propisati potrebne odredbe za izvršenje tih izdvajanja, pripajanja i prenosa poslova.

30 prosinca 1940. PAVLE, v. r.
Beograd. R. STANKOVIĆ, v. r.
— Dr. PEROVIĆ, v. r.

Ban banovine Hrvatske :
Dr. IVAN ŠUBAŠIĆ, v. r.

Na temelju čl. 1. uredbe od 28. svibnja 1940 br. 16594-III-1940. o odlaganju provedenja uredbe o osnivanju sreskoga suda u Ninu od 8. travnja 1940. propisujem

UREDBU*

o otpočinjanju rada sreskoga suda u Ninu.

Član 1. — Sreski sud u Ninu osnovan uredbom o osnivanju sreskoga suda u Ninu od 8. travnja 1940. br. 8693-40-III (Narodne Novine od 10. travnja 1940. br. 81.) ima započeti sa radom 1. veljače 1941.

Član 2. — Ova uredba stupa na snagu danom objave u Narodnim Novinama.

Broj 54.748-III-1940.
4. siječnja 1941. Ban :
Zagreb. Dr. IVAN ŠUBAŠIĆ, v. r.

*) Objavljena u „Služb. nov.“ br. 5 od 8 siječnja 1941 g.

AUTENTIČNO TUMAČENJE ČLANA 16. STAV 1. UREDBE O IZBORNOM REDU I USTROJSTVU SABORA BANOVINE HRVATSKE*)

Na temelju člana 88. uredbe o izbornom redu i ustrojstvu Sabora banovine Hrvatske izdajem slijedeće autentično tumačenje člana 16. stav 1. iste uredbe:

«Propis člana 16. stav 1. uredbe o izbornom redu i ustrojstvu Sabora banovine Hrvatske ima se razumjeti tako, da su sreski sudovi dužni do konca siječnja svake godine po službenoj dužnosti unijeti u izborne listine za općine svoga područja sve one osobe, koje su međutim stekle pravo glasa prema uredbi o izbornom redu i ustrojstvu Sabora banovine Hrvatske, a isto tako po službenoj dužnosti izbrisati iz izbornih listina sve one, koji su izgubili to pravo. Sreski sudovi to mogu učiniti ili tako, da izborne listine sasvim iznova sastave ili tako, da već sastavljene listine nadopune. Ovaj posljednji postupak preporuča se u sadašnjim prilikama zbog prištednje materijalnih izdataka.

Razumije se samo po sebi, da općine i kod obnavljanja izbornih listina u smislu

*) Objavljeno u „Nar. nov.“ br. 8 od 11 siječnja 1941 g.

člana 16, stav 1 uredbe o izbornom redu i ustrojstvu Sabora banovine Hrvatske moraju surađivati na način propisan kod prvoga sastavljanja izbornih listina».

Broj 429-III-1941.

10. siječnja 1941.

Ban :

Zagreb. Dr. IVAN ŠUBAŠIĆ, v. r.

Banska Vlast banovine Hrvatske

Odjel za financijalne poslove

Broj 822-XI-3-1941.

Nepokretnosti koje potpadaju porezu na gradska zemljišta ne potpadaju dopunskoj prijenosnoj taksi.*)

FINANSIJALNIM RAVNATELJSTVIMA
ZAGREB I SPLIT TE SVIM PORESKIM
UPRAVAMA

Na nepokretnosti, koje prema članu 1, 3 i 17 Uredbe o gradskom porezu na zemljišta (Narodne Novine broj 2 od 3. siječnja 1941. godine) podpadaju gradskom porezu na zemljišta, neće se razrezivati dopunska prijenosna taksa, jer istoj nema mjesta u smislu člana 23. pomenute Uredbe.

*) Objavljeno u „Nar. nov.“ br. 9 od 13 siječnja 1941 god.

Prema tome se ne će podnositi prijave za razrez dopunske prijenosne takse za one nepokretnosti, koje potpadaju gradskom porezu na zemljišta.

Pošto su sa više strana stigle pritužbe da se dužnosti podnošenja taksenih prijava za razrez dopunske prijenosne takse ne će moći udovoljiti na vrijeme radi kratkoće određenoga roka, to se rok za podnošenje prijava, produžuje do 15 veljače 1941 godine.

U Zagrebu, 7 siječnja 1941.

Za Bana

Odjelni predstojnik:

Dr. Franolić, v. r.

Na osnovu čl. 1 Uredbe o ovlaštenju Bana za uredenje pitanja osnivanja poslovanja, otuđenja i likvidacije privrednih poduzeća od 29. listopada 1940. propisujem

N A R E D B U*)

o privremenom uredenju odnosa seljačkih kreditnih i drugih privrednih zadruga, te njihovih saveza, koje se nalaze pod zaštitom u smislu Uredbe o zaštiti zemljoradničkih kredtnih zadruga i njihovih saveza, prema njihovim vjerovnicima.

*) Objavljena u „Nar. nov.“ br. 35 od 12 veljače 1941 god.

Čl. 1. — U svrhu uređivanja obveza seljačkih kreditnih i drugih privrednih zadruga, te njihovih saveza, koji se nalaze pod zaštitom u smislu Uredbe o zaštiti zemljoradničkih kreditnih zadruga, sve seljačke kreditne i druge privredne zadruge kao i njihovi savezi, koji se nalaze pod zaštitom imaju podnijeti molbu za privremeno produljenje zaštite Banskoj Vlasti, Odjelu za seljačko gospodarstvo najkasnije do 31. svibnja 1941., bez obzira na trajanje roka dosadašnje dozvole o zaštiti.

U molbi treba obrazložiti zašto se traži produljenje zaštite i navesti rok do kojega se traži produljenje.

Zadruge imaju predlagati molbe preko svojega revizijskog saveza.

Istodobno zadruge su dužne podnijeti nadležnom registarskom sudu prepis molbe, koji treba da je ovjеровljen po revizijskom savezu kao dokaz, da je molba podnešena Banskoj Vlasti.

Čl. 2. — Onim seljačkim kreditnim i drugim privrednim zadrugama, koje podnesu molbu u roku predviđenom u čl. 1., vrijedi zaštita do rješenja njihove molbe.

O molbi odlučuje Banska Vlast, Odjel za seljačko gospodarstvo po slobodnoj ocjeni, koja može zatraženo produljenje dozvoliti ili odbiti. Podijeljena dozvola može trajati najviše do dana konačnog rješenja pitanja

zaštite seljačkih kreditnih zadruga i njihovih saveza.

Čl. 3. — Molbe za privremeno produljenje zaštite predane poslije roka navedenog u čl. 1. neće se uzimati u postupak.

U tome slučaju zaštita ističe onim rokom, u kojemu je bila podijeljena ranijim rješenjem u koliko Banska Vlast ne digne zaštitu već prije tog roka.

Isto vrijedi i za one zadruge, koje u smislu ove naredbe uopće ne podnesu molbu za privremeno produljenje zaštite.

Čl. 4. — Kod navedenih zadruga i njihovih saveza, može Ban na trošak zadružne ustanove postaviti svojega povjerenika, koji će namjesto upravnoga i nadzornoga odbora upravljati poslovima zadružne organizacije.

Nakon sredenja poslova u zadružnoj organizaciji povjerenik će sazvati redovitu godišnju skupštinu radi izbora nove uprave.

Čl. 5. — Ova Naredba stupa na snagu danom objave u „Narodnim Novinama“, Broj 12287-IV.-1941.

11. veljače 1941.

Zagreb.

Ban :

Dr. IVAN ŠUBAŠIĆ, v. r.

U IME
NJEGOVOG VELIČANSTVA
P E T R A II

po milosti Božjoj i volji narodnoj
KRALJA JUGOSLAVIJE
KRALJEVSKI NAMJESNICI

na prijedlog Bana banovine Hrvatske,
a na osnovu stava 3 čl. 3 i stava 2 člana 15
Uredbe o banovini Hrvatskoj propisuju ovu

UREDBU*)

o prenosu na banovinu Hrvatsku odgovara-
jućeg dela državnih fondova koji se odnose
na poslove prenete u nadležnost banovine
Hrvatske, kao i budućih prihoda tih
fondova.

I Opšte odredbe

Član 1. — U smislu stava 3 člana 3 U-
redbe o banovini Hrvatskoj prenosi se na
banovinu Hrvatsku po odredbama ove U-
redbe odgovarajući deo niže navedenih
državnih fondova, koji se odnose na poslo-
ve prenete u nadležnost banovine Hrvatske
i to:

I Iz resora Ministarstva pravde:

1) Centralni fond za podizanje kaznenih
i sličnih zavoda (član 20 Zakona od 16 fe-

*) Objavljena u „Služb. nov.“ od 13-II-
1941 br. 34-XVII i u „Nar. nov.“ od 15 velja-
če 1941 g. br. 38.

bruara 1929 godine, kojim se stavljaju na
snagu i uvode u život Krivični zakonik i
Zakonik o krivično-sudskom postupku i Za-
kon o izvršenju kazni lišenja slobode);

2) Fond za pomaganje siromašnih otpu-
štenih osuđenika (član 1 Pravilnika o osni-
vanju fonda od 11 oktobra 1935 godine);

3) Fond za osiguranje osuđenika u ne-
srećnim slučajevima pri radu (§ 1 Uredbe
o osiguranju osuđenika u nesrećnim slu-
čajevima pri radu od 14 februara 1931 go-
dine);

4) Fond za pokriće troškova krivičnog
postupka kod Apelacionog suda u Splitu
(§ 147 Finansijskog zakona za 1928/29 go-
dinu);

5) Fond za građenje, opravku i opremu
sudskih zgrada i za uređenje zemljišnih
knjiga (§ 2 Uredbe o građenju i opremi
sudskih zgrada i o uređenju zemljišnih knji-
ga od 10 jula 1939 godine);

II Iz resora Ministarstva prosvete:

6) Državni školski fond (§ 35 Zakona o
narodnim školama od 5 decembra 1929 go-
dine);

7) Fond za pomaganje siromašnih autora
i njihovih porodica (§ 53 Zakona o zaštiti
autorskog prava od 26 decembra 1929 go-
dine);

III Iz resora Ministarstva trgovine i industrije:

8) Fond za unapređenje turizma u turističkim mestima Kraljevine (čl. 15 Uredbe o unapređenju turizma od 20 februara 1936 godine);

9) Fond za unapređenje industrije i zanatstva (čl. 26 Zakona o ustanovljenju Državne klasne lutrije od 5 decembra 1931 godine);

1) Fond za kontrolu kartelnih ugovora (§ 6 Uredbe o kartelima od 3 avgusta 1934 godine);

11) Fond za nadzor nad novčanim zavodima (čl. 7 Uredbe o zaštiti novčanih zavoda i njihovih verovnika od 23 novembra 1934 godine);

12) Fond za struku privatnog osiguranja (§ 15 Uredbe o nadzoru nad osiguravajućim preduzećima od 25 februara 1937 godine);

13) Tekući račun državne filmske centrale (§ 4 Zakona o uređenju prometa filmova od 5 decembra 1931 godine);

IV Iz resora Ministarstva poljoprivrede

14) Fond za pomaganje zadrugarstva (§ 107 Zakona o privrednim zadrugama od 11 septembra 1937 godine);

15) Fond trijerskih stanica (čl. VII Pravilnika za osnivanje i održavanje stanica za

prečišćavanje i sortiranje žita za prodaju i pripremanje semena za žetvu br. 31937/III od 22 septembra 1923 godine);

16) Fond za unapređenje proizvodnje šećerne repe (čl. 14 Uredbe o proizvodnji semena šećerne repe od 14 aprila 1938 godine);

17) Fond za preglede po Uredbi o zaštiti kreditnih zadruga i njihovih saveza (čl. 9 Pravilnika o vršenju pregleda zadruga i o Fondu za vršenje pregleda od 16 novembra 1935 godine);

18) Fond za unapređenje ribarstva Ministarstva poljoprivrede (§ 52 Zakona o slatkovodnom ribarstvu od 20 septembra 1937 godine);

19) Veterinarski fond (čl. 22 Zakona o suzbijanju i ugušivanju stočnih zaraza od 14 juna 1928 godine);

20) Fond za suzbijanje stočnih zaraza (član 110 Zakona o suzbijanju i ugušivanju stočnih zaraza od 14 juna 1928 godine);

21) Kolonizacioni fond Ministarstva poljoprivrede (§ 78 tač. 4 Zakona o likvidaciji agrarne reforme na velikim posedima od 19 juna 1931 godine);

V Iz resora Ministarstva socijalne politike i narodnog zdravlja

22) Narodni sanitetski fond (član 86 Finansijskog zakona za 1938/39 godinu);

23) Fond za pomaganje izgrađivanja stanova za državne činovnike (član 43 Zakona o budžetskim dvanaestinama za decembar 1925 godine — mart 1926 godine);

24) Fond za osnivanje i izdržavanje domova za privremeni smještaj žena po § 12 i § 17 Zakona o suzbijanju polnih bolesti (§ 17 Zakona o suzbijanju polnih bolesti od 28 marta 1934 god.);

25) Fond Ministarstva socijalne politike i narodnog zdravlja za javne radove i pomoći u oskudnim krajevima stradalim od elementarnih nepogoda (čl. 8 Zakona o hitnom izvodenju javnih radova i pomoći u oskudnim krajevima stradalim od elementarnih nepogoda od 21 januara 1929 god.);

26) Fond za ishranu sirotinje (čl. 5 Zakona o suzbijanju skupoće namirnica i nesavesne spekulacije od 30 decembra 1921 godine);

27) Iseljenički fond (§ 30 Zakona o iseljavanju od 30 decembra 1931 godine);

VI Iz resora Ministarstva građevina:

28) Melioracioni fond (član 53 tačka 2 Finansiskog zakona za 1938/39 godinu);

29) Fond za poslove po § 36 Zakona o samoupravnim putevima (§ 38 Zakona o samoupravnim putevima od 8 maja 1929 godine);

VII Iz resora Ministarstva šuma i rudnika:

30) Fond za pošumljavanje Ministarstva šuma i rudnika (član 247 Finansiskog zakona za 1927/28 godinu);

31) Fond za podizanje novih zgrada za šumske uprave i lugarnice (član 81 tačka 4 Finansiskog zakona za 1937/38 godinu);

32) Fond za kupovinu gradilišta ili zgrada ili zidanje zgrada (po rešenju Ministarstva šuma i rudnika S. R.br. 16054 od 27 jula 1937 godine);

33) Fond za izvršenje Uredbe o dodeljivanju državnog šumskog zemljišta i likvidaciji uzurpacija u ranijoj Bosni i Hercegovini (član 81 tačka 3 Finansiskog zakona za 1936/37 godinu);

34) Središnji lovački fond (član 83 Zakona o lovu od 5 decembra 1931 godine);

35) Šumski rezervni fond (član 69 Uredbe o organizaciji Ministarstva šuma i rudnika i područnih ustanova i o upravi državnim šumama i državnim rudarskim preduzećima M.s.br. 268 od 23 aprila 1936 godine);

VIII Iz resora Ministarstva fizičkog vaspitanja naroda:

36) Specijalni fond za podizanje stadiona i sportskih vežbališta (§ 19 tačka 9 Finansiskog zakona za 1938/39 godinu);

IX Iz resora Ministarstva finansija. IV

37) Fond finansijske kontrole (Pravilnik za izvršenje Zakona o organizaciji finansijske kontrole iz 1921 godine);

38) Fond nepokretnosti Ministarstva finansija (Pravilnik o fondu nepokretnosti Ministarstva finansija br. 18999/V-37);

39) Fond prihoda od egzekutivnih troškova i prodaje od zvaničnih obrazaca (član 151 Zakona o neposrednim porezima);

40) Fond prihoda za izradu ulaznica i drugih taksenih obrazaca (Napomena 14 tar. br. 99-a Zakona o taksama);

41) Specijalni račun Ministarstva finansija za gradnju zgrada za smeštaj poreskih uprava (§ 14 tač. 16 Finansiskog zakona za 1939/40 god.).

Član 2. — Prenos odgovarajućeg dela u članu 1 navedenih državnih fondova na banovinu Hrvatsku izvršiće se prema njihovom stanju na dan 31 avgusta 1939 godine, ukoliko ovom Uredbom nije drukčije određeno.

Stanje fonda obuhvata: saldo fonda pokazano kod novčanih zavoda kod kojih je uloženo; sva potraživanja i dugovanja fonda; prometnu vrednost nekretnina, pokretnina i hartija od vrednosti, koje mu pripadaju, ukoliko ovom Uredbom nije drukčije određeno. Pored prednjeg salda fonda sva-

kom pojedinom fondu pripadaju i imaju mu se priračunati sva ona sredstva koja se nalaze na raznim tekućim računima, u nespornim depozitima ili su pridržana kod raznih blagajnica i ustanova, a do dana 31 avgusta 1939 godine ma iz kojih razloga nisu bila uneta u fond.

Član 3. — Stanje fondova na dan 31 avgusta 1939 godine i odgovarajući deo ovih fondova koji se prenosi na banovinu Hrvatsku utvrdiće po odredbama ove Uredbe zajedno resorni ministar u čiju nadležnost spada rukovanje odnosnim fondom i Ban banovine Hrvatske.

U slučaju neslaganja resornog ministra i Bana banovine Hrvatske po pitanju utvrđivanja dela fonda koji se ima preneti na banovinu Hrvatsku, donosi odluku Ministarski savet.

Član 4. — Potraživanja pojedinih fondova od lica i ustanova na području banovine Hrvatske odnosno na ostalom državnom području prelaze, ukoliko nije drukčije ovom Uredbom određeno, na banovinu Hrvatsku najviše do iznosa dela koji joj pripada, odnosno ostaju kod državnog fonda najviše do iznosa dela koji mu pripada. Prenos pojedinih potraživanja na banovinu Hrvatsku izvršiće se shodno čl. 3 ove Uredbe.

Potraživanja od države naplaćivaće državni fondovi i od naplaćenih suma doznaićivaće banovini Hrvatskoj deo koji joj pripada.

Član 5. — Nekretnine pojedinih fondova pripašće banovini Hrvatskoj ako se nalaze na njenom području, odnosno ostaće svojina državnog fonda ako se nalaze van područja banovine Hrvatske. Njihova vrednost će se uračunati u deo fonda koji se prenosi na banovinu Hrvatsku, odnosno u državni fond. Ukoliko utvrđena vrednost nekretnina prelazi visinu dela fonda koji pripada banovini Hrvatskoj, odnosno dela koji ostaje državnom fondu, banovina Hrvatska isplaćiće razliku državnom fondu i obratno.

Član 6. — Hartije od vrednosti koje ulaze u imovinu fondova deliće se u naturi u istoj razmeri po kojoj se deli ostala imovina fonda, s tim da se u pogledu nedeljivog ostatka ima izvršiti obračun prema njihovoj berzanskoj, odnosno prometnoj vrednosti, ako se ne kotiraju na berzi.

Član 7. — Na banovinu Hrvatsku prelaze u istoj razmeri u kojoj se na nju prenosi odgovarajući deo pojedinih fondova i sve postojeće obaveze tih fondova na dan 31 avgusta 1939 godine.

Koje od tih obaveza prelaze u celosti i isključivo na banovinu Hrvatsku odrediće se na način predviđen čl. 3 ove Uredbe. Pri

tome se na banovinu Hrvatsku imaju preneti prvenstveno obaveze prema licima i ustanovama sa njenog područja.

II Posebne odredbe

Član 8. — Od niže navedenih fondova prenosi se na banovinu Hrvatsku 29% od utvrđenog stanja po čl. 2 ove Uredbe, što odgovara razmeri broja stanovnika na području banovine Hrvatske prema ukupnom broju stanovnika u državi po popisu stanovništva od 31 marta 1931 godine:

- 1) Državni školski fond (čl. 1, tač. 6);
- 2) Fond za pomaganje siromašnih autora i njihovih porodica (čl. 1, tač. 7);
- 3) Fond za unapređenje industrije i zanatstva (čl. 1, tač. 9);
- 4) Fond za nadzor nad novčanim zavodima (čl. 1, tač. 11);
- 5) Tekući račun državne filmske centrale (čl. 1, tač. 13);
- 6) Fond za pomaganje zadrugarstva (čl. 1, tač. 14);
- 7) Fond trijerskih stanica (čl. 1, tač. 15);
- 8) Fond za unapređenje proizvodnje šećerne repe (čl. 1, tač. 16);
- 9) Fond za preglede po Uredbi o zaštiti kreditnih zadruga i njihovih saveza (čl. 1, tač. 17);
- 10) Fond za osnivanje i izdržavanje domova za privremeni smeštaj žena po § 12 i

§ 17 Zakona o suzbijanju polnih bolesti (čl. 1, tač. 24);

11) Fond Ministarstva socijalne politike i narodnog zdravlja za javne radove i pomoći u oskudnim krajevima stradalim od elementarnih nepogoda (čl. 1, tač. 25);

12) Fond za ishranu sirotinje (čl. 1, tač. 26);

13) Melioracioni fond (čl. 1, tač. 28);

14) Fond za poslove po § 36 Zakona o samoupravnim putevima (čl. 1, tač. 29);

15) Specijalni fond za podizanje stadiona i sportskih vežbališta (čl. 1, tač. 36);

16) Specijalni račun Ministarstva finansija za gradnju zgrada za smeštaj poreskih uprava (čl. 1, tač. 41).

Centralni fond za podizanje kaznenih i sličnih zavoda

Član 9. — Od stanja ovog fonda na dan 31 avgusta 1939 godine izdvojiće se imovina fonda za podizanje kaznenih zavoda u Srbiji i fonda za kaznene zavode za Vojvodinu, koje će ostati u celosti u državnom fondu, kao i imovina fonda za kaznene zavode u Hrvatskoj i Slavoniji, koja se prenosi u celosti na banovinu Hrvatsku.

Od ostatka preneće se na banovinu Hrvatsku iznos koji se dobija kad se od prihoda fonda naplaćenih do 31 avgusta 1939 godine od ustanova sa područja banovine

Hrvatske odbiju izvršeni rashodi iz toga fonda u korist ustanova na području te banovine.

Kamate prirasle od osnivanja fonda do 31 avgusta 1939 godine preneće se na banovinu Hrvatsku u istoj razmeri u kojoj se na nju prenosi deo fonda.

Fond za pomaganje siromašnih
otpuštenih osuđenika

Član 10. — Od stanja ovog fonda na dan 31 avgusta 1939 godine preneće se na banovinu Hrvatsku iznos koji se dobija kad se od prihoda ovog fonda naplaćenih do 31 avgusta 1939 godine od ustanova sa područja banovine Hrvatske odbiju izvršeni rashodi u korist ustanova i lica na području te banovine.

Kamate prirasle od osnivanja fonda do 31 avgusta 1939 godine preneće se na banovinu Hrvatsku u istoj razmeri u kojoj se na nju prenosi deo fonda.

Fond za osiguranje osuđenika
u nesrećnim slučajevima

Član 11. — Od stanja ovog fonda na dan 31 avgusta 1939 godine preneće se na banovinu Hrvatsku odgovarajući deo po načelima predviđenim u članu 10.

Fond za pokriće troškova krivičnog postupka kod Apelacionog suda u Splitu

Član 12. — Iz ovog fonda pripašće banovini Hrvatskoj deo koji odgovara razmeri broja stanovnika onog dela ranijeg područja Apelacionog suda u Splitu koji je pripao banovini Hrvatskoj u smislu Uredbe o prenosu poslova pravde od 27 septembra 1939 godine prema broju stanovnika celokupnog ranijeg područja toga suda.

Fond za građenje, opravku i opremu sudskih zgrada i za uređenje zemljišnih knjiga

Član 13. — Banovini Hrvatskoj pripadaju svi prihodi ovoga fonda po tač. 1, 3 i 5 § 9 Uredbe sa zakonskom snagom o građenju i opremi sudskih zgrada i o uređenju zemljišnih knjiga, koji su naplaćeni na njenom području. Svi ostali prihodi ovoga fonda ostaće u državnom fondu.

Fond za unapređenje turizma u turističkim mestima Kraljevine Jugoslavije

Član 41. — Prihodi ovoga fonda posle 31 avgusta 1939 godine, predviđeni u članu 3, tač. 1 i članu 4 Pravilnika o upotrebi i rukovanju fondom za unapređenje turizma u turističkim mestima Kraljevine Jugosla-

vije, ulaziće u državni fond za celo državno područje, koji ostaje pri Ministarstvu trgovine i industrije sa svrhom unapređenja turizma u odnosu na inostranstvo. Ovome fondu pripada i gotovina postojećeg fonda na dan 31 avgusta 1939 godine.

Ostali prihodi fonda, predviđeni po tač. 2 i 3 člana 3 pomenutog Pravilnika, pripašće posebnom fondu za unapređenje turizma na području banovine Hrvatske, odnosno posebnom fondu sa istom svrhom za ostalo državno područje. Pravilnik o upotrebi i rukovanju fondom za unapređenje turizma na ostalom državnom području propisaće Ministar trgovine i industrije u sporazumu sa Ministrom finansija.

Fond za kontrolu kartelnih ugovora

Član 15. — Od stanja ovog fonda na dan 31 avgusta 1939 godine preneće se na banovinu Hrvatsku 35%, što odgovara srednjoj razmeri u kojoj kartelisana preduzeća sa njenog područja učestvuju u ukupnom uloženom kapitalu svih kartelisanih preduzeća u državi, zatim u ukupnom broju članova kartela i u kojoj stoji broj stanovnika na području te banovine prema ukupnom broju stanovnika u državi (član 8).

Troškovi oko registrovanja kartelnih ugovora kod Ministarstva trgovine i indu-

strije koji su padali na teret ovog fonda, padaće u buduće na teret državnog budžeta.

Fond za struku privatnog osiguranja

Član 16. — Od stanja ovog fonda na dan 31 avgusta 1939 godine izdvojiće se i ostaće u državnom fondu gotovina koja potiče od likvidacije bivših američkih osiguravajućih društava „Graham“ i „Njujork“. Od ostatka fonda preneće se na banovinu Hrvatsku 29% shodno članu 8 ove Uredbe.

Fond za unapređenje ribarstva Ministarstva poljoprivrede

Član 17. — Od stanja ovog fonda na dan 31 avgusta 1939 godine izdvojiće se prihodi fonda sa područja Uprave grada Beograda i imovina fonda Kraljevine Srbije po Zakonu o ribolovu, koji ostaju u državnom fondu.

Od ostatka fonda preneće se na banovinu Hrvatsku 29% shodno članu 8 ove Uredbe.

Veterinarski fond

Član 18. — Od stanja ovog fonda na dan 31 avgusta 1939 godine izdvojiće se i predati banovini Hrvatskoj pripojena imovina Zemaljske veterinarske zaklade Hrvatske i

Slavonije ovom fondu, izuzev prihode zaklade od osnivanja Veterinarskog fonda sa teritorije van područja ranije Hrvatske i Slavonije. Od ovako utvrđene imovine Zaklade odbiće se i ostaće u državnom fondu 10%, što odgovara razmeri broja stanovnika srezova Srema van banovine Hrvatske prema ukupnom broju stanovnika ranijeg područja Hrvatske i Slavonije. Pri ovome će se uračunati u pogledu imovine koja se izuzima iz fonda do sada vraćena sredstva iz ove Zaklade Veterinarskom fakultetu u Zagrebu.

Od ostatka fonda preneće se na banovinu Hrvatsku iznos koji se dobija kad se od prihoda ovog fonda naplaćenih do 31 avgusta 1939 godine od lica i ustanova sa područja banovine Hrvatske odbiju izvršeni rashodi u korist takvih lica i ustanova, a pošto se od toga iznosa odbije srazmerni deo troškova rukovanja fondom i rashoda koji nisu vezani za pojedino područje. Ovaj deo izračunaće se u razmeri u kojoj stoji iznos prihoda fonda naplaćenih na području banovine Hrvatske prema ukupnom iznosu prihoda fonda. Ako rashodi u korist lica i ustanova sa područja banovine Hrvatske premašuju prihode sa tog područja, banovina Hrvatska isplatiće državnom fondu tu razliku kojoj se ima dodati srazmerni deo

troškova rukovanja fondom i rashoda koji nisu vezani za pojedino područje.

Kamate prirasle od osnivanja fonda do 31 avgusta 1939 godine preneće se na banovinu Hrvatsku u istoj razmeri u kojoj se na nju prenosi odgovarajući deo fonda.

Nekretnine ovoga fonda uračunaće se u stanje fonda po njihovoj kupovnoj vrednosti.

Po stupanju na snagu ove Uredbe prihodi fonda po čl. 15 i 21 Pravilnika o otpremanju životinja i stočnih sirovina železnicom ili brodom Vt.br. 6670 od 11 juna 1929 godine pripadaće isključivo državnom Veterinarskom fondu; a prihodi po čl. 3 Pravilnika o upotrebi i rukovanju novcem iz Veterinarskog fonda Ministarstva poljoprivrede od 25 oktobra 1929 godine pripadaće fondu onoga područja na kome su naplaćeni. Železničke i parobrodarske stanice doznačivaće naplaćene prihode po dosadašnjim propisima, a železničke direkcije i banska vlast odnosno banske uprave slaće te prihode Privilegovanoj agrarnoj banci, koja će doznačivati državnom Veterinarskom fondu sve prihode koji potiču sa područja van banovine Hrvatske, a banovini Hrvatskoj ili ustanovi koju ona odredi sve prihode koji potiču sa područja te banovine.

Fond za suzbijanje stočnih zaraza

Član 19. — Od stanja ovog fonda na dan 31 avgusta 1939 godine preneće se na banovinu Hrvatsku iznos koji se dobija kad se od prihoda tog fonda naplaćenih do 31 avgusta 1939 godine od lica i ustanova sa područja banovine Hrvatske odbiju izvršeni rashodi u korist takvih lica i ustanova, a pošto se od toga iznosa odbije, shodno stavu 2 člana 18 ove uredbe, srazmerni deo troškova rukovanja fondom i rashoda koji nisu vezani za pojedinačno područje. Ako rashodi u korist lica i ustanova sa područja banovine Hrvatske premašaju prihode sa njenog područja, postupiće se shodno poslednjoj rečenici stava 2 člana 18 ove Uredbe. Od utvrđenog iznosa koji se ima preneti na banovinu Hrvatsku odbiće se prethodno 10% koliko ostaje u državnom fondu za suzbijanje stočnih zaraza, koji će služiti isključivo za pokriće troškova navedenih u članu 5 tač. 1 Pravilnika o rukovanju sa državnim fondom za suzbijanje stočnih zaraza od 14 decembra 1928 godine Vt.br. 15557/28.

Ostatak fonda po odbitku dela koji se prenosi na banovinu Hrvatsku u smislu prve rečenice stava 1, ulazi u posebni fond za suzbijanje stočnih zaraza na području

van banovine Hrvatske, pošto se prethodno odbije 10% shodno poslednjoj rečenici stava 1. Prihodi ovog posebnog fonda upotrebljavaće se u svrhe navedene po tač. 2—7 člana 5 Pravilnika o rukovanju sa državnim fondom za suzbijanje stočnih zaraza. U pogledu rukovanja tim fondom važe propisi prednjeg pravilnika kao i Naredbe Ministra poljoprivrede Vt.br. 5897 od 28 maja 1929 godine o načinu rukovanja sa novčanim kaznama za istupe (prekršaje) i prestupe po članu 111 i 113 Zakona o suzbijanju stočnih zaraza od 14 juna 1928 godine.

Kamate prirasle od osnivanja fonda do 31 avgusta 1939 godine preneće se na banovinu Hrvatsku u istoj razmeri u kojoj se na nju prenosi odgovarajući deo fonda.

Od prihoda koji pripadaju posle 31 avgusta 1939 godine posebnim fondovima za suzbijanje stočnih zaraza za područje banovine Hrvatske, odnosno za ostalo državno područje, uplaćivaće šestomesečno banovina iz svog fonda, odnosno fond za područje van banovine Hrvatske iz svoga fonda po 10% u državni fond za suzbijanje stočnih zaraza, predviden u stavu 1.

Kolonizacioni fond

Član 20. — Od stanja Kolonizacionog fonda na dan 31 avgusta 1939 godine pre-

neće se na banovinu Hrvatsku paušalni iznos od dinara 1.000.000.—.

Narodni sanitetski fond

Član 21. — Od stanja Narodnog sanitetskog fonda na dan 31 avgusta 1939 godine preneće se na banovinu Hrvatsku sva imovina ovog fonda iz stava 1 § 4 Uredbe o Narodnom sanitetskom fondu Kraljevine Jugoslavije od 10 marta 1939 godine, koja se nalazi na području banovine Hrvatske, kao i imovina fondova i zadužbina i zaveštanja iz tač. 4 st. 3 § 4 iste uredbe u koliko su vezani za područje banovine Hrvatske.

U pogledu uplaćenih doprinosa u ovaj fond do 31 avgusta 1939 godine po § 5, tač. 1, 3—5 i 7—12 Uredbe o Narodnom sanitetskom fondu od lica ili ustanova na području banovine Hrvatske važiće propis člana 13 Uredbe o prenosu poslova socijalne politike i narodnog zdravlja sa države na banovinu Hrvatsku.

Od zajedničkih prihoda Narodnog sanitetskog fonda naplaćenih do 31 avgusta 1939 godine po tač. 2 i 6 § 5 Uredbe o Narodnom sanitetskom fondu preneće se na banovinu Hrvatsku 29% shodno članu 8 ove Uredbe.

Sva ostala imovina ovoga fonda ostaje u državnom Narodnom sanitetskom fondu.

Fond za pomaganje izgradivanja stanova za državne činovnike

Član 22. — Od stanja ovog fonda na dan 31. avgusta 1939. godine preneće se na banovinu Hrvatsku 14,5% što odgovara razmeri u kojoj stoji broj ranijih državnih službenika na području banovine Hrvatske koji su u smislu odredaba Uredbe o banovini Hrvatskoj postali banovinski službenici, prema ukupnom broju državnih službenika.

Iseljenički fond

Član 23. — Od stanja ovog fonda na dan 1. januara 1940. godine izdvojiće se i predati banovini Hrvatskoj imovina Hrvatsko-slavonske iseljeničke zaklade, koja je 1924. godine pripojena ovom fondu, a po odbitku 10% od ukupne imovine ove zaklade, koliko otpada na područje srezova Srema van područja banovine Hrvatske shodno stavu 1. čl. 18. ove Uredbe.

Nekretnine Iseljeničkog fonda uračunaće se u stanje fonda prema njihovoj kupovnoj vrednosti.

Od ostatka imovine Iseljeničkog fonda, izuzev hartije od vrednosti, preneće se na banovinu Hrvatsku 51%, što odgovara razmeri u kojoj su prihodi ovog fonda od

njegovog osnivanja do 1. januara 1940. godine naplaćeni na području banovine Hrvatske prema ukupnim njegovim prihodima, dok će ostalih 49% ući u posebni iseljenički fond za područje van banovine Hrvatske, koji se osniva ovom Uredbom. U pogledu upotrebe i rukovanja ovim fondom važe shodno propisi Zakona o iseljavanju i Pravilnika o izvršenju Zakona o iseljavanju.

Hartije od vrednosti podeliće se u smislu člana 6. ove Uredbe.

U pogledu inventara ustanova iseljeničke službe i budžeta po Iseljeničkom fondu postupiće se po stavu 2. čl. 6. Uredbe o prenosu poslova socijalne politike i narodnog zdravlja sa države na banovinu Hrvatsku.

Melioracioni fond

Član 24. — Potraživanja ovog fonda naplaćivaće državni melioracioni fond a banovini Hrvatskoj doznačivaće tromesečno pripadajući joj deo.

Imovina fonda voda Kraljevine Srbije, koji je po § 17. Uredbe o melioracionom fondu pripojen tom fondu, pripada, u smislu § 4. stava 3. tač. 3. Uredbe o Narodnom sanitetskom fondu Kraljevine Jugoslavije, Narodnom sanitetskom fondu.

Fond za pošumljavanje

Član 25. — Od stanja ovog fonda na dan 31. avgusta 1939. godine preneće se na banovinu Hrvatsku 31%, što odgovara razmeri naplaćenih prihoda na području te banovine od osnivanja fonda do 31. avgusta 1939. godine prema ukupnim naplaćenim prihodima u državi.

Fond za podizanje novih zgrada za šumske uprave i lugarnice

Član 26. — Od stanja ovog fonda na dan 31. avgusta 1939. godine preneće se na banovinu Hrvatsku 26%, što odgovara razmeri naplaćenih prihoda na području te banovine od njegovog osnivanja do 31. avgusta 1939. godine prema ukupnim naplaćenim prihodima u državi.

Fond za kupovinu, gradilišta ili zgrada ili zidanje zgrada

Član 27. — Od stanja ovog fonda na dan 31. avgusta 1939. godine preneće se na banovinu Hrvatsku svi prihodi toga fonda koji su naplaćeni od prodaje gradilišta, zemljišta, zgrada i materijala od porušenih zgrada sa njenog područja.

Fond za izvršenje Uredbe o dodeljivanju državnog šumskog zemljišta i likvidaciju uzurpacija u ranijoj Bosni i Hercegovini

Član 28. — Od stanja ovog fonda na dan 31. avgusta 1939. godine preneće se na banovinu Hrvatsku 25%, što odgovara razmeri površine šuma pripojenih srezova banovini Hrvatskoj prema površini šuma ranije Bosne i Hercegovine.

Središnji lovački fond

Član 29. — Od stanja ovog fonda na dan 31. avgusta 1939. godine preneće se na banovinu Hrvatsku 15%, što odgovara razmeri u kojoj je područje banovine Hrvatske uplaćivalo doprinose u ovaj fond prema ukupnim njegovim prihodima.

Šumski rezervni fond

Član 30. — Od stanja ovog fonda na dan 31. avgusta 1939. godine preneće se na banovinu Hrvatsku 25%, što odgovara razmeri naplaćenih prihoda sa područja banovine Hrvatske prema ukupnim prihodima toga fonda od njegovog osnivanja do 31. avgusta 1939. godine.

Fond finansijske kontrole

Član 31. — Od stanja ovog fonda na dan 31. avgusta 1939. godine preneće se na ba-

novinu Hrvatsku 29% shodno članu 8 ove Uredbe.

Sa prihodima iz člana 38 Pravilnika za izvršenje Zakona o organizaciji finansijske kontrole, naplaćenim na području banovine Hrvatske posle 1 aprila 1940 godine postupće se na sledeći način:

a) 50% od novčanih kazni po Zakonu o državnoj trošarini pripada banovini Hrvatskoj za odgovarajuće svrhe osim kazni za trošarinu na alkoholna pića, koje u celosti pripadaju banovini Hrvatskoj;

b) 50% od hvatačkih nagrada po čl. 38 tač. 2 pod b) Pravilnika za izvršenje zakona o organizaciji finansijske kontrole naplaćenih po carinskim i monopolskim prihodima te taksama koje nisu predate banovini Hrvatskoj, pripada banovini Hrvatskoj, dok hvatačke nagrade po banovinskim taksama pripadaju u celosti banovini Hrvatskoj;

v) 50% od disciplinskih kazni izrečenih nad službenicima finansijske kontrole pripada banovini Hrvatskoj.

Fond nepokretnosti Ministarstva finansija

Član 32. — Od stanja ovog fonda na dan 31 avgusta 1939 godine preneće se na banovinu Hrvatsku 10% što odgovara razmeri u kojoj su naplaćeni prihodi sa njenog po-

dručja kod osnivanja fonda do 31 avgusta 1939 godine prema ukupnim prihodima toga fonda. Od prihoda fonda od nepokretnosti na području banovine Hrvatske koje služe državnim i banovinskim finansijskim nadležstvima, pripadaće 50% državnom fondu a 50% banovini Hrvatskoj. Prihodi fonda od ostalih nepokretnosti na području banovine Hrvatske pripadaju banovini Hrvatskoj.

Fond prihoda od egzekutivnih troškova i prodaje od zvaničnih obrazaca

Član 33. — Svi egzekutivni troškovi u vezi sa naplatom prenetih prihoda na banovinu Hrvatsku, kao i zaostalih državnih prihoda, koje naplaćuju poreske uprave na području banovine Hrvatske, pripadaju u celosti banovini Hrvatskoj za odgovarajuću svrhu.

Nepredati egzekutivni troškovi, koji su naplaćeni do stupanja na snagu Uredbe o finansiranju banovine Hrvatske kod poreskih uprava i finansijskih direkcija sa područja banovine Hrvatske, predaće se državnom fondu prihoda od egzekutivnih troškova i prodaje od zvaničnih obrazaca. Fond prihoda za izradu ula-

znica i drugih taksenih
obrazaca

Član 34. — Prihodi od kontrolne takse iz Tar.br. 99-a i 99-b Zakona o taksama naplaćene na području banovine Hrvatske pripadaju u celosti banovini Hrvatskoj. Specijalni račun Ministarstva finansija za gradnju zgrada za smeštaj poreskih uprava

Član 35. — Od stanja ovog fonda na dan 31 avgusta 1939 godine preneće se na banovinu Hrvatsku 29% shodno članu 8 ove Uredbe.

Od prihoda koje će Državna hipotekarna banka dotirati od svoje čiste dobiti po § 101 Zakona o uređenju Državne hipotekarne banke, doznačivaće banovini Hrvatskoj za račun njenog fonda odgovarajući deo u razmeri svoga poslovanja na području banovine Hrvatske prema svom ukupnom poslovanju.

Ostale odredbe

Član 36. — Po stupanju na snagu ove uredbe prihodi fondova navedenih u čl. 1 ove uredbe koji se naplaćuju teritorijalno, pripadaće, ukoliko nije drukčije ovom uredbom određeno, posebnom fondu banovine Hrvatske ako su na njenom području naplaćeni, odnosno državnom fondu ako su

naplaćeni na području van banovine Hrvatske.

Od prihoda fondova navedenih u čl. 1 ove uredbe koji se ne naplaćuju teritorijalno ili potiču od zajedničkih ustanova za celu državu, pripadaće posle 31 avgusta 1939 godine, ukoliko nije drukčije ovom uredbom određeno, posebnom fondu banovine Hrvatske, odnosno državnom fondu odgovarajući deo u istoj razmeri u kojoj je, u smislu prednjih odredaba ove uredbe, na nju preneti imovina tih fondova prema stanju njihovom na dan 31 avgusta 1939 godine. Kod onih fondova čiji se deo prenosi na banovinu Hrvatsku srazmerno broju stanovnika na njenom području prema ukupnom broju stanovnika u državi, vršiće se i dalje prenos prema rezultatu popisa stanovništva od 31 marta 1931 godine do novog popisa stanovništva, a posle toga prema brojnom odnosu stanovništva utvrđenom novim popisom.

Novčani zavodi kojima se po postojećim propisima dostavljaju prihodi pomenuti u prethodnom stavu, izdvajaće krajem svakog meseca i stavljati na raspoloženje banovini Hrvatskoj deo koji joj pripada po propisima ove Uredbe i odlukama donetim na osnovu čl. 3 ove Uredbe.

Prihodi od državnih dotacija i pomoći predviđeni propisima o ustanovljenju poje-

dinih fondova navedenih u članu 1 ove Uredbe, pripadaće posle 31 avgusta 1939 godine u celosti državnim fondovima.

III Prelazne odredbe

Član 37. — Sem prenetog dela po odredbama članova 8—35 ove Uredbe banovini Hrvatskoj pripadaju i svi prihodi pojedinih fondova koji su ubrani na njenom području posle 31 avgusta 1939 godine, u koliko kod pojedinih fondova ovom Uredbom nije drukčije određeno.

Ako su na teret pojedinog fonda vršene isplate posle toga dana, one padaju na teret ubranih prihoda onog područja čije su potrebe njima bile podmirene. U koliko su isplate vršene za zajedničke potrebe, one terete pojedina područja u istoj razmeri u kojoj se deli imovina tih fondova po odredbama ove Uredbe.

U koliko izvršene isplate iz fonda posle toga dana za potrebe banovine Hrvatske premašaju iznos ubranih prihoda na njenom području posle toga dana, ostatak ide na teret prenetog dela na banovinu Hrvatsku.

Ako bi isplate izvršene za potrebe banovine Hrvatske posle 31 avgusta 1939 godine bile veće od ubranih prihoda sa područja banovine posle toga dana i iznosa

prenetog na banovinu Hrvatsku, neće se izvršiti nikakav prenos, a banovina Hrvatska će razliku naknaditi odnosnom državnom fondu.

Kamate prirasle u vremenu od 31 avgusta 1939 pa do dana izvršenja prenosa dele se u razmeri koja je uzeta kao osnov za deobu gotovine fonda.

Član 38. — Angažovanje po fondovima do 31 avgusta 1939 godine kojima su već stvorene obaveze smatraju se kao izvršeni izdaci i odbiće se od salda pokazanog u članu 2 ove Uredbe. Angažovanja po kojima nisu stvorene obaveze ne uzimaju se u obzir za izračunavanje salda fonda.

Sa angažovanjima izvršenim posle 31 avgusta 1939 godine postupiće se shodno odredbama prethodnog stava iz čl. 36 ove Uredbe.

Član 39. — Resorni ministri će utvrdene iznose gotovine i ostalih vrednosti fonda po čl. 3 ove Uredbe staviti na raspolaganje banovini Hrvatskoj i izdati potrebne naloge.

Član 40. — Svi zemljišno-knjižni prenosni nekretnina na banovinu Hrvatsku po ovoj Uredbi vršiće se na zahtev Bana banovine Hrvatske bez naplate državnih i samoupravnih taksa.

Član 41. — U pogledu rukovanja i upravljanja fondovima navedenim u članu 1 o-

ve Uredbe kao i pribiranja njihovih prihoda važiće na području banovine Hrvatske postojeći propisi dok se nadležnim putem ne izmene.

Član 42. — Ova Uredba stupa na snagu danom obnarodovanja u „Službenim novinama“.

PAVLE, v. r.

R. STANKOVIĆ, v. r.

Dr. PEROVIĆ, v. r.

M.s.br. 125

30. januara 1941. godine

u Beogradu

Pretsednik Ministarskog saveta,

i zastupnik Ministra unutrašnjih poslova

Dragiša Cvetković s. r.

Potpredsednik Ministarskog

saveta,

VI. Maček s. r.

(Sleduju potpisi ostalih ministara)

Na temelju čl. 19. Uredbe od 4. lipnja 1937. godine o uvođenju Zakona o izvršenju i obezbeđenju i na temelju §-a 82. zakona od 3. listopada 1876. o mjesnim sudovima i postupku pred njima propisujem

UREDBU*)

o izmjeni Uredbe o hranarini i poputnini izvršnih organa od 26. travnja 1938. br. 41.610 (Službene novine od 29. travnja 1938. br. 95-XXXII.).

Član 1. — Član 2. stav 1. mijenja se i glasi:

„Hranarina pripada za svaku provedenu ili bez uspjeha pokušanu izvršnu radnju prema iznosu izvršnog zahtjeva i to:

do zaključno dinara 500.— dinara 20;

do zaključno dinara 1.000.— dinara 30;

do zaključno dinara 2.500.— dinara 35;

do zaključno dinara 5.000.— dinara 40;

do zaključno dinara 10.000.— dinara 45;

do zaključno dinara 20.000.— dinara 50;

preko dinara 20.000.— dinara 60.

Član 2. — U članu 2. stav 2. na kraju umjesto: „20 dinara“ stavlja se: „40 dinara“.

Član 3. — U čl. 4. na kraju dodaje se nova rečenica, koja glasi:

*) Objavljena u „Nar. nov.“ br. 42 od 20. veljače 1941. g.

„Ako se imaju izvršiti izvršne radnje na temelju istoga izvršnoga naloga protiv više izvršenika, koji ne žive zajednički ili ako se ne vodi izvršenje na njihovu zajedničku imovinu, hranarina ni u kom slučaju ne može premašiti dvostruki iznos određen u članu 2.“

Član 4. — U članu 5. stav 1. rečenica 1. mijenja se i glasi:

„Ako je mjesto, u kojemu se ima izvršiti izvršna radnja udaljeno više od 2 kilometra od sjedišta suda, pripada izvršnom organu poputnina i to činovniku i činovničkom pripravniku, bez obzira na položajnu grupu i školsku spremu u iznosu od 4 dinara, a zvaničnicima i služiteljima u iznosu od tri dinara za svaki kilometar od sudske zgrade do mjesta službene radnje i natrag.“

Član 5. — U članu 5. dodaje se na kraju peti stav, koji glasi:

„Izvršnim organima se zabranjuje zajednička vožnja na istom prijevoznom sredstvu, izuzevši javna prijevozna sredstva, s kojom od stranaka ili njihovih zastupnika.“

Član 6. — U članu 12. dodaje se drugi i treći stav koji glase:

„Propisi ove Uredbe shodno vrijede i za izvršne organe mjesnih sudova, kada oni provode ovrhu prema propisima §-a 61. i sl. zakona od 3. listopada 1876. o mjesnim sudovima i postupku pred njima.“

Propisi ove Uredbe ne će se primjenjivati na područjima okružnih sudova u Derventi, Mostaru i Travniku, gdje kod sreskih sudova postoje sudski glasnici.“

Član 7. — Ova Uredba stupa na snagu danom objave u „Narodnim Novinama“.

Broj 10443-III-1940

18. veljače 1941.

Ban:

Zagreb

Dr. Ivan Šubašić, v. r.

Na temelju člana 3. Uredbe o nespojivosti zvanja javnih bilježnika sa zvanjem odvjetnika i o stavljanju javnih bilježnika na raspoloženje od 20. rujna 1940. propisujem

N A R E D B U *)

o ukidanju nekih postojećih javnobilježničkih mjesta.

Član 1. — Ukida se treće javnobilježničko mjesto u sjedištima sreskih sudova u Bjelovaru i Križevcima.

Član 2. — Ukida se drugo javnobilježničko mjesto u sjedištu sreskog suda u Ogulinu.

Član 3. — Ova Naredba stupa na snagu danom objave u „Narodnim Novinama“.

Broj 7452-III-1941.

18. veljače 1941.

Ban:

Zagreb

Dr. Ivan Šubašić, v. r.

*) Objavljena u „Nar. nov.“ br. 42 od 20 veljače 1941 g.

Na temelju člana 1. Uredbe o ovlaštenju Bana banovine Hrvatske, da uredbe donijete na osnovu specijalnih zakonskih ovlaštenja može protegnuti na područje banovine Hrvatske propisujem

NAREDBU*)

o izmjeni §-a 248. Zakona o izvršenju i obezbjedenju, kojom protežem na područje banovine Hrvatske Uredbu Ministarskog vijeća od 5. listopada 1940. M. s. br. 1304 (Službene novine od 11. listopada 1940. broj 234-LXXXI) sa sljedećim sadržajem:

Član 1. — U §-u 248. Zakona o izvršenju i obezbjedenju mjesto riječi: „dvadeset“ stavlja se riječ: „trideset“.

Član 2. — Ova Naredba stupa na snagu danom objave u „Narodnim Novinama“.

Broj 6930-III.-1941

18. veljače 1941.

Zagreb

Ban:

Dr. Ivan Šubašić, v. r.

*) Objavljena u „Nar. nov.“ br. 42 od 20 veljače 1941 g.

SADRŽAJ:

	Strana
Ispravak Naredbe o obrazovanju i poslovanju radnih sudova	3
Naredba o taksiranju bianco mijenica	4
Naredba o izmeni Naredbe od 29 srpnja 1940 g. broj 22005-XI-1940 za registriranje bianco mijenica izdatih na obrascima državnog izdanja	5
Naredba Banske Vlasti banovine Hrvatske, Odjela za pravosude od 19. kolovoza 1940. broj 28914-III-1940. I. 58/1939. kojom se osniva Mjesni sud za upravnu općinu Bedekovčina sa sjedištem u Bedekovčini	6
Uredba o nespojivosti javnih bilježnika sa zvanjem odvjetnika i o stavljanju javnih bilježnika na raspoloženje	7
Tumačenje Naredbe o obrazovanju i poslovanju radnih sudova	9
Ukaz o pomilovanju	10
Uredba o prinaldležnostima i ličnoj porodičnoj penziji Bana banovine Hrvatske	17

	Strana
Naredba o otuđivanju trgovačkih, industrijskih i zanatskih poduzeća i njihove imovine	20
Uredba o ovlaštenju Bana za uređenje pitanja osnivanja, poslovanja, otuđenja i likvidacije privrednih poduzeća	21
Naredba sa zakonskom snagom o otuđivanju i poslovanju privrednih poduzeća	22
Naplata takse na području Banovine Hrvatske	27
Uredba o ovlaštenju Bana za uređenje pitanja o utvrđivanju minimalnih nadnica, sklapanju i zaštiti kolektivnih ugovora, o donošenju propisa o radnim sudovima i osnivanju Vrhovnog suda rada	36
Naredba o ukidanju nekih postojećih javnobilježničkih mjesta i o osnivanju novih	37
Naredba o izmeni Naredbe od 29 srpnja 1940 broj 22005-XI-1940 za registriranje bianco mjenica izdatih na obrascima državnog izdanja	38
Uredba o provedbi proračuna banovine Hrvatske i o banovinskim prihodima za 1941. godinu	39

	Strana
Uredba o otpočinjanju rada sreskoga suda u Ninu	40
Autentično tumačenje člana 16. stav 1. Uredbe o izbornom redu i ustroju sabora banovine Hrvatske	41
Nepokretnosti koje potpadaju porezu na gradska zemljišta ne potpadaju dopunskoj prijenosnoj taksi	42
Naredba o privremenom uređenju odnosa seljačkih kreditnih i drugih privrednih zadruga, te njihovih saveza, koje se nalaze pod zaštitom u smislu Uredbe o zaštiti zemljoradničkih kreditnih zadruga i njihovih saveza, prema njihovim vjerojnicima	43
Uredba o prenosu na banovinu Hrvatsku odgovarajućeg dela državnih fondova koji se odnose na poslove prenete u nadležnost banovine Hrvatske, kao i budućih prihoda tih fondova	46
Uredba o izmjeni Uredbe o hranarini i poputnini izvršnih organa od 26. travnja 1938. br. 41.610 (Službene novine od 26. travnja 1938. br. 95-XXXII.)	77

	Strana
Naredba o ukidanju nekih postojećih javnobilježničkih mjesta	79
Naredba o izmjeni §-a 248. Zakona o izvršenju i obezbeđenju, kojom protežem na područje banovine Hrvatske Uredbu Ministarskog vijeća od 5. listopada 1940. M. s. br. 1304 (Službene novine od 11. listopada 1940. broj 234-LXXXI)	80
Naredba o privremenom uređenju uostalih kredita i drugih privrednih sredstava, te njihovih osiguranja, koje se nalaze pod zaštitom Hrvatske Uredbe o zaštiti vanjskotržišnih kredita i drugih sredstava, prema njihovim vrstama i namjeni	81
Naredba o prenosu na banovinu Hrvatsku odgovarajućeg dela državnih fondova koji se nalaze na području pretežno u nadležnosti banovine Hrvatske, kao i budućih prihoda istih fondova	82
Naredba o izmjeni Uredbe o izmjeni i dopunama izvanjskog odnosa od 28. travnja 1938. br. 41810 (Službene novine od 28. travnja 1938. broj 234-LXXXI)	83